

ประกาศคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์

เรื่อง ให้ใช้ไปรษณียนิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๖

เนื่องจากได้มีการจัดทำไปรษณียนิเทศขึ้นใหม่ เรียกว่า “ไปรษณียนิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๖” เพื่อใช้ประกอบกับพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงให้ยกเลิก “ไปรษณียนิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๑” และให้ใช้ “ไปรษณียนิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๖” ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฏ์ วิศิษฏ์สรอรรถ

ประธานกรรมการกิจการไปรษณีย์

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๑
Executive Summary	๕
หมวด ๑ ทัวไป	๑๑
หมวด ๒ การส่งสิ่งของทางไปรษณีย์	๑๔
- สิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๑๔
- ข้อกำหนดเฉพาะในการส่งสิ่งของทางไปรษณีย์	๑๕
- สิ่งของนอกทางไปรษณีย์	๑๖
- สิ่งของในห่อซองเดียวกัน	๑๘
- สิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์	๑๘
- สิ่งของที่มีเงื่อนไขการฝากส่งพิเศษ	๒๐
- ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ฝากส่งโดยมิชอบ	๒๑
หมวด ๓ ตราไปรษณียากร	๒๒
- การใช้ตราไปรษณียากร	๒๓
- ความผิดเกี่ยวกับตราไปรษณียากร	๒๔
หมวด ๔ การชำระค่าบริการ	๒๖
- การยกเว้นค่าบริการ	๒๘
หมวด ๕ การหุ้มห่อและการจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๒๙
- การหุ้มห่อ	๒๙
- การจำหน่าย	๓๐
- ไปรษณีย์ภัณฑ์มาตรฐาน	๓๐
หมวด ๖ ระบบงานไปรษณีย์	๓๑
- การรับฝากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๓๑
- การส่งต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๓๑
- การนำจ่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๓๒

หมวด ๗ บริการไปรษณีย์	๓๓
- บริการหลัก	๓๓
-ไปรษณีย์ภัณฑ์	๓๔
- จดหมาย	๓๔
- ไปรษณีย์บัตร	๓๖
- ของตีพิมพ์	๓๗
- พัสดุย่อย	๓๘
- เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ	๓๙
- พัสดุไปรษณีย์	๔๐
- บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ	๔๐
- บริการพิเศษ	๔๑
- บริการที่ใช้ควบคู่กับบริการหลัก	๔๒
- บริการไปรษณีย์ลงทะเบียน	๔๒
- บริการไปรษณีย์รับประกัน	๔๒
- บริการไปรษณีย์ตอบรับ	๔๓
- บริการเก็บเงินปลายทาง	๔๓
- บริการที่จัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ	๔๔
- บริการธุรกิจตอบรับ	๔๔
- บริการหนังสือพิมพ์ตราสี	๔๔
- บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ไม่มีจำหน่าย	๔๔
- บริการประทับตราเพื่อการเผยแพร่และโฆษณา	๔๕
- บริการไปรษณีย์รอจ่าย	๔๕
- บริการตู้ไปรษณีย์เช่า	๔๕
- บริการขอถอนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๔๖
- บริการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์	๔๖

	หน้า
หมวด ๘ บริการธนาณัติ	๔๗
- ธนาณัติในประเทศ	๔๗
- ธนาณัติระหว่างประเทศ	๔๘
- บริการพิเศษ	๕๐
- บริการตอบรับธนาณัติ	๕๐
- บริการคืนเงินธนาณัติ	๕๑
- บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติ	๕๑
- บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติ	๕๒
- บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาณัติ	๕๒
- บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาณัติที่จ่ายเงินแล้ว	๕๓
- บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติ	๕๔
หมวด ๙ การขอสอบสวนและการชดใช้ค่าเสียหาย	๕๕
- เงื่อนไขและหลักเกณฑ์การขอสอบสวน	๕๕
- เงื่อนไข หลักเกณฑ์ความรับผิดชอบและการชดใช้ค่าเสียหาย	๕๖
- การไม่ชดใช้ค่าเสียหาย	๖๐

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ไปรษณีย์นิเทศ เป็นสมุดกฎ ข้อบังคับ คำสั่งหรือประกาศว่าด้วยการไปรษณีย์ทั่วไปอันพึงต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ หรือตามอนุสัญญาสากลไปรษณีย์ที่ว่าด้วยการให้บริการไปรษณีย์ซึ่งประเทศสมาชิกสหภาพสากลไปรษณีย์ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการให้บริการไปรษณีย์ระหว่างกัน โดยที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของอนุสัญญาสากลไปรษณีย์ให้สอดคล้องกับมติของที่ประชุมใหญ่สหภาพสากลไปรษณีย์ซึ่งจัดขึ้นในทุก ๔ ปี คณะกรรมการกิจการไปรษณีย์จึงได้จัดทำไปรษณีย์นิเทศ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ขึ้นเพื่อให้มีผลบังคับใช้แทนไปรษณีย์นิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตั้งแต่วันที่๒๕๖๖ เป็นต้นไป โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดบางประการให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสากลไปรษณีย์ฉบับปัจจุบัน (ฉบับการประชุมใหญ่สหภาพสากลไปรษณีย์ สมัยที่ ๒๗ ณ เมืองอาบิตจาน ระหว่างวันที่ ๙ - ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔) และสภาพการดำเนินธุรกิจไปรษณีย์ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นการสร้างคามพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ

ไปรษณีย์นิเทศ พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับบริการไปรษณีย์และบริการธนาณัติ แบ่งออกเป็น ๙ หมวด ดังนี้

- **หมวด ๑ ทั่วไป** ว่าด้วย นิยาม “ไปรษณีย์นิเทศ” อำนาจหน้าที่ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิและประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ และนิยามศัพท์สำคัญที่มีการกล่าวถึงในไปรษณีย์นิเทศ องค์ประกอบของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ซึ่งเป็นหน่วยงานกำกับดูแล อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

- **หมวด ๒ การส่งสิ่งของทางไปรษณีย์ ว่าด้วย**
 - ประเภทของสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ ไปรษณีย์ภัณฑ์ (มี ๕ ชนิด ได้แก่ จดหมาย ไปรษณียบัตร ของตีพิมพ์ พัสดุย่อยและเครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ) พัสดุไปรษณีย์ และไปรษณีย์ด่วนพิเศษ
 - ข้อกำหนดเฉพาะในการส่งสิ่งของทางไปรษณีย์ซึ่งกล่าวถึง อำนาจสิทธิขาดของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก่ จดหมายและไปรษณียบัตรรวมทั้งกรณียกเว้นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์
 - สิ่งของนอกทางไปรษณีย์และการต้องระวางโทษปรับ
 - ข้อห้ามในการส่งสิ่งของที่เป็นจดหมายหรือไปรษณียบัตรหลายฉบับในห่อหรือซองเดียวกัน ยกเว้นการได้รับสิทธิพิเศษตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
 - สิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์ การดำเนินการของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ต่อการส่งสิ่งของทางไปรษณีย์ที่เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และบทกำหนดโทษ
 - สิ่งของที่มีเงื่อนไขการฝากส่งพิเศษ เช่น สิ่งของมีค่า สิ่งของต้องภาษีอากรหรือต้องจำกัดในการนำเข้า ณ ประเทศปลายทาง สิ่งของที่ต้องผ่านการตรวจสอบจากพนักงานศุลกากร เป็นต้น ซึ่งจะสามารถฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ได้โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กำหนด
 - ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ฝากส่งโดยมิชอบ

- **หมวด ๓ ตราไปรษณียากร ว่าด้วย** นิยาม “ตราไปรษณียากร” วิสัยบัตร การใช้ตราไปรษณียากร ตราไปรษณียากรที่ใช้ชำระค่าบริการไม่ได้ และความผิดเกี่ยวกับตราไปรษณียากร เช่น การใช้ตราไปรษณียากรซึ่งมีเครื่องหมายแสดงว่าตราไปรษณียากรนั้นได้ใช้แล้ว การปลอมแปลงตราไปรษณียากรให้ผิดไปจากเดิมเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าความเป็นจริง เป็นต้น

- **หมวด ๔ การชำระค่าบริการ** ว่าด้วย นิยาม “ค่าบริการ” “ค่าไปรษณียากร” “ค่าบริการธนาณัติ” และ “ค่าบริการพิเศษ” วิธีแสดงการชำระค่าบริการ การปฏิบัติของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ในกรณี que พบว่าสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ฝากส่งไม่ได้ชำระค่าไปรษณียากรหรือชำระค่าไปรษณียากรไม่ครบ การคำนวณเงินค่าปรับกรณี que สิ่งของนั้นไม่ได้ชำระค่าไปรษณียากรหรือชำระค่าไปรษณียากรไม่ครบ และการยกเว้นค่าบริการสำหรับเครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุและไปรษณีย์ภัณฑ์หรือพัสดุไปรษณีย์สนามชายแดน
- **หมวด ๕ การห้ามห่อและการจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์** ว่าด้วย
 - หลักเกณฑ์การห้ามห่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ซึ่งจะต้องกระทำอย่างมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับสิ่งบรรจุภายในและสภาพการขนส่ง และไม่เป็นอันตรายแก่พนักงานหรือต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์อื่นๆ รวมทั้งอุปกรณ์ไปรษณีย์ การปฏิบัติต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ห้ามห่อไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ความรับผิดชอบของผู้ฝากส่งในกรณี que สิ่งของที่ห้ามห่อไม่ถูกต้อง ซอง/สิ่งห้ามห่อที่ห้ามนำมาใช้บรรจุสิ่งต่างๆ แล้วฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์
 - หลักเกณฑ์การจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ซึ่งจะต้องจำหน่ายด้วยหมึกหรือวัสดุที่ไม่ลบเลือนง่าย การจำหน่ายโดยระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับและผู้ฝากส่งอย่างละเอียดและชัดเจน พร้อมรหัสไปรษณีย์และหมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี)
 - ไปรษณีย์ภัณฑ์มาตรฐาน
- **หมวด ๖ ระบบงานไปรษณีย์** ว่าด้วยระบบงานไปรษณีย์ในขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การรับฝาก การส่งต่อและการนำจ่าย นิยามผู้รับ และการปฏิบัติต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้
- **หมวด ๗ บริการไปรษณีย์** ว่าด้วย นิยาม “บริการไปรษณีย์” การจัดแบ่งลักษณะของบริการไปรษณีย์เป็น
 - บริการหลัก ได้แก่ ไปรษณีย์ภัณฑ์ (มี ๕ ชนิด ได้แก่ จดหมาย ไปรษณีย์บัตร ของตีพิมพ์ พัสดุย่อยและเครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ) และพัสดุไปรษณีย์
 - บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

- บริการพิเศษสำหรับบริการไปรษณีย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ บริการพิเศษที่ใช้ควบคู่กับบริการหลัก และบริการพิเศษที่จัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ
- **หมวด ๘ บริการธนาณัติ** ว่าด้วยบริการธนาณัติที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จัดให้มีขึ้นได้แก่
 - บริการธนาณัติ ได้แก่ ธนาณัติในประเทศและธนาณัติระหว่างประเทศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สำคัญของบริการธนาณัติ เช่น อายุการจ่ายเงินธนาณัติ วงเงินอย่างสูง และหน่วยเงินที่ใช้ในการรับฝากซึ่งต้องเป็นไปตามที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด กำหนด ความรับผิดชอบของบริษัทต่อจำนวนเงินตามธนาณัติ เป็นต้น
 - บริการพิเศษสำหรับบริการธนาณัติ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ บริการพิเศษที่ใช้ควบคู่กับบริการธนาณัติ และบริการพิเศษที่ใช้ภายหลังการฝากส่งธนาณัติ
- **หมวด ๙ การขอสอบสวนและการชดใช้ค่าเสียหาย** ว่าด้วย
 - หลักเกณฑ์การขอสอบสวนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์และบริการธนาณัติ ผู้มีสิทธิขอสอบสวน ระยะเวลาการขอสอบสวนซึ่งจะต้องขอสอบสวนภายใน ๖ เดือนนับถัดจากวันที่ฝากส่ง ยกเว้นการขอสอบสวนไปรษณีย์ด่วนพิเศษซึ่งจะต้องขอสอบสวนภายใน ๔ เดือน
 - เงื่อนไข หลักเกณฑ์ความรับผิดชอบและการชดใช้ค่าเสียหายสำหรับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ และบริการธนาณัติซึ่งสูญหายหรือเสียหายเพราะความผิดของทางการไปรษณีย์ ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดใช้ค่าเสียหายและระยะเวลาที่ต้องไปติดต่อขอรับเงินชดใช้ค่าเสียหาย การดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้องรับประกันเกินราคาจริง
 - หลักเกณฑ์การไม่ชดใช้ค่าเสียหายในกรณีต่างๆ และการห้ามนำความเสียหายทางอ้อมความเสียหายทางจิตใจ ความเสียหายต่อเนื่องและความเสียหายเพราะขาดผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับอันเกิดจากการสูญหาย เสียหายหรือล่าช้ามาคำนวณรวมเพื่อเรียกชดใช้ค่าเสียหาย

Executive Summary

Postal Directive is a collection of rules, regulations, orders or announcements relating to the provisions of postal services, in conformity with the Postal Act B.E. 2477 or the Acts of the Universal Postal Union (UPU) by which the UPU member countries shall abide. Given the amendments of the Acts as a consequence of the decision made by the UPU Congress which is held every 4 years, the Postal Commission has thus published a Postal Directive B.E. 2566, in replacement of the B.E. 2561 version, which comes into effect as from 2023. Some details have been adapted to comply with the present UPU Convention (the 27th UPU Congress, Abidjan, 9 - 27 August 2021) and the postal business environment with the accent on customer satisfaction.

Postal Directive B.E.2566, detailing postal and postal money order services, comprises 9 parts as follows:

- **Part 1 General provision** This part includes definition of “Postal Directive” ; responsibilities of Thailand Post as stipulated in the Postal Act B.E. 2477 and the Royal Decree B.E. 2546 Determining the Authorities, Rights and Benefits of Thailand Post as well as key nomenclature mentioned therein; composition of the Postal Commission which acts as a regulatory body and its responsibilities as stipulated in the Royal Decree B.E. 2546 Determining the Authorities, Rights and Benefits of Thailand Post.

- **Part 2 Dispatch of postal items** This embraces:
 - Postal items which are classified into 3 categories; letter-post items - (letters, postcards, printed matters, small packets and items for the blind), postal parcels and EMS.
 - Specific provisions on dispatch of postal items which contains Thailand Post's monopoly according to the Postal Act B.E. 2477 - letters and postcards and in exceptional cases where letters and postcards are dispatched by any means other than by postal routes.
 - Items dispatched out-of-postal route and penalties.
 - Prohibitions of enclosing several letters or postcards in one envelope/packet, unless otherwise stipulated in the Postal Act B.E. 2477.
 - Prohibited articles and Thailand Post's execution with regard to items posted in breach of the Postal Act B. E. 2477 and punishment measures.
 - Items with special acceptance conditions, i.e. valuables, items subject to duties and taxes levied in the country of destination, items subject to customs control, etc. which shall be admitted only if they are complied with the regulations and conditions laid down by Thailand Post.
 - Retailed items.

- **Part 3 Postage stamps** This part involves definitions of “ postage stamps, international reply coupons, use of postage stamps, invalid postage stamps, crimes against the use of cancelled stamps or counterfeits with the object of profiting by a higher value, etc.

- **Part4 Payment of service charges** This part includes definitions of “service charges”, “postage charges”, “postal money order service charges”, “special charges”, methods of denoting payment, actions taken by Thailand Post when either unpaid or underpaid postal items are found, calculation of charges on unpaid or underpaid items, and exemption from postal charges of items for the blind and frontier forces mail (letter-post items and parcels).

- **Part 5 Packing and addressing of postal items** This includes
 - Rules applicable to packing of postal items which shall be securely made up, ensuring the integrity of the contents during transport and shall not expose officials to danger or soil or damage other items or postal equipment, treatment of items not properly packed, sender’s liability for items not properly packed, envelopes/packing materials prohibited from use in accommodating items in postal route.
 - Rules applicable to addressing postal items which shall be made out either in ink or not easily effaceable materials, addressing with complete sender’s/addressee’s names and domicile including postcodes and telephone number (if any).
 - Standardized items

- **Part 6 Postal operation** This part entails various operation processes which include acceptance, dispatch and delivery, definition of addressee, and treatment of undeliverable items.
- **Part 7 Postal services** This part includes a definition of “postal services” and their classification, viz.
 - Basic services comprising letter-post items (letters, postcards, printed matters, small packets and items for the blind) and postal parcels
 - Express Mail Service (EMS)
 - Special services, categorized into 2 types, i.e. supplementary services used in parallel with basic services and supplementary services provided to enhance convenience for customers.
- **Part 8 Postal money order services** This part includes postal money order services provided by Thailand Post, viz.
 - Postal money orders; which comprise domestic money orders and international money orders; principle rules and conditions relating to money orders, for instance, validity period, maximum amount and currency unit as specified by Thailand Post; Thailand Post’s liability for the amount prescribed on the money order.
 - Supplementary services for postal money orders which are categorized into 2 types, i.e. supplementary services used in parallel with money order services and supplementary services used after the posting of money order.

- **Part 9 Inquiries and payment of indemnity** This part includes:
 - Rules applicable to inquiries of postal items and postal money order services, rightful claimants, period of making inquiries which is limited to 6 months from the day after that on which the item is posted, except inquiries of EMS which has to be made within 4 months.
 - Conditions, rules applicable to liability and payment of indemnity for lost / damaged postal items and postal money orders caused by postal designated operators, rightful claimants for such indemnity, a lapse during which to claim for indemnity, prosecution with fraudulent insurance for a value greater than the item's actual value.
 - Rules applicable to non-liability in different cases as well as a prohibition of taking the indirect damage, moral damage, consequential losses or loss of profits due to loss, damage or delay into account to claim for indemnity.

หมวด ๑

ทั่วไป

ข้อ ๑ **ไปรษณียนิเทศ** คือ สมุดกฏ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศว่าด้วยการไปรษณีย์ทั่วไป อันพึงต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ หรือตามสัญญาสากลไปรษณีย์^{๑,๒}

ข้อ ๒ การจัดทำและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัดทอนเพิ่มเติมหรือยกเลิกเพิกถอนไปรษณียนิเทศ เพื่อใช้ประกอบกับพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์^๓

ไปรษณียนิเทศนั้น เมื่อได้รับอนุมัติของรัฐมนตรีและได้โฆษณาแล้ว ให้ใช้บังคับได้^๔

ข้อ ๓ ภายใต้พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีอำนาจในการดำเนินกิจการไปรษณีย์ และธุรกิจอื่นอันเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์ รวมทั้งธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกันหรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการไปรษณีย์ และได้รับการยกเว้น มีสิทธิพิเศษ หรือได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

๑ มาตรา ๔(๑๒) แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

๒ สัญญาสากลไปรษณีย์หรือในปัจจุบันเรียกว่าอนุสัญญาสากลไปรษณีย์เป็นบทบัญญัติของสหภาพสากลไปรษณีย์ (ทบวงการชำนัญพิเศษหนึ่งของสหประชาชาติ) ที่ว่าด้วยการให้บริการไปรษณีย์ซึ่งประเทศสมาชิกสหภาพสากลไปรษณีย์ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการให้บริการไปรษณีย์ระหว่างกัน

๓ มาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

๔ มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

ในไปรษณียนิเทศฉบับนี้

“บริษัท”	หมายความว่า	บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
“กิจการไปรษณีย์”	หมายความว่า	การตั้งที่ทำการไปรษณีย์และการดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับการรับ รวบรวม ส่ง จำย และส่งมอบไปรษณียภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติไปรษณีย พุทธศักราช ๒๔๗๗
“พนักงาน”	หมายความว่า	ลูกจ้างของบริษัท ไปรษณียไทย จำกัด
“ที่ทำการ”	หมายความว่า	ที่ทำการที่เป็นของบริษัท ไปรษณียไทย จำกัด หรืออยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของบริษัท ไปรษณียไทย จำกัด
“เครื่องบริการไปรษณียอัตโนมัติ”	หมายความว่า	เครื่องบริการรับฝากอัตโนมัติ หรือเครื่องบริการนำจำยอัตโนมัติ หรือเครื่องที่ให้บริการรับฝากและบริการนำจำยอัตโนมัติในเครื่องเดียวกัน

ข้อ ๔ คณะกรรมการกิจการไปรษณีย ประกอบด้วย^๕

- ๔.๑ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานกรรมการ
- ๔.๒ ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ
- ๔.๓ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรรมการ
- ๔.๔ บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการหรือสาขาวิชาซีพอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการไปรษณียหนึ่งคนเป็นกรรมการ
- ๔.๕ ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นกรรมการและเลขานุการ

^๕ มาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณียไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๕ อำนาจในการอนุญาต การวินิจฉัย การออกข้อบังคับต่างๆ ของคณะกรรมการ การสื่อสารแห่งประเทศไทย^๖ การจัดทำไปรษณียนิเทศ การทำความตกลงกับ ต่างประเทศในกิจการไปรษณีย์ และการออกคำสั่งใดๆ ของผู้ว่าการ การสื่อสารแห่งประเทศไทย^๗ ที่มีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗^๘ เป็นของคณะกรรมการกิจการไปรษณีย์

๖ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ (ปัจจุบันได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลา ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖) ประกอบ พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ อำนาจของคณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๑

๗ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ (ปัจจุบันได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลา ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖) ประกอบพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองเป็นไป ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๗๓

๘ มาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ “ให้อำนาจใน การอนุญาต การวินิจฉัย การออกข้อบังคับต่างๆ ของคณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทย อำนาจในการจัดทำไปรษณีย นิเทศ การทำความตกลงกับต่างประเทศในกิจการไปรษณีย์ และการออกคำสั่งใดๆ ของผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่มีลักษณะ เป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการ ไปรษณีย์”

หมวด ๒

การส่งสิ่งของทางไปรษณีย์

สิ่งของส่งทางไปรษณีย์

- ข้อ ๖ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ
- ๖.๑ **ไปรษณีย์ภัณฑ์** หมายถึง ข่าวดสารหรือสิ่งของซึ่งฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของไปรษณีย์ภัณฑ์ แบ่งออกเป็น ๕ ชนิด ดังนี้
 - ๖.๑.๑ จดหมาย
 - ๖.๑.๒ ไปรษณีย์บัตร
 - ๖.๑.๓ ของตีพิมพ์
 - ๖.๑.๔ พัสดุย่อย
 - ๖.๑.๕ เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ
 - ๖.๒ **พัสดุไปรษณีย์** หมายถึง หีบห่อบรรจุสิ่งของ ตัวอย่างสินค้า หรือสินค้าซึ่งฝากส่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของพัสดุไปรษณีย์
 - ๖.๓ **ไปรษณีย์ด่วนพิเศษ** หมายถึง สิ่งต่างๆ เช่น ข่าวดสาร เอกสารธุรกิจการค้า สิ่งพิมพ์ ตัวอย่างสินค้า สินค้า เป็นต้น ซึ่งฝากส่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

ทั้งนี้ บริษัทอาจปรับเปลี่ยนประเภทของสิ่งของส่งทางไปรษณีย์หรือเปิดให้บริการใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

- ข้อ ๗ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ให้ถือว่าอยู่ในทางไปรษณีย์ตั้งแต่เวลาที่ได้อัดลงในตู้ไปรษณีย์ หรือได้ฝากส่งผ่านเครื่องบริการไปรษณีย์อัตโนมัติ หรือได้มอบให้แก่พนักงานจนถึงเวลาที่ได้อัดให้ผู้รับหรือจ่ายคืนผู้ฝากส่ง หรือได้จัดการเป็นอย่างอื่นตามที่กฎหมาย ข้อบังคับ หรือระเบียบเกี่ยวกับการไปรษณีย์บัญญัติไว้

สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่อยู่ในทางไปรษณีย์ย่อมเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ฝากส่งเสมอจนกว่าจะได้อำนาจให้ผู้รับ เว้นแต่สิ่งของนั้นจะถูกยึดตามกฎหมายของประเทศต้นทาง กลางทาง หรือปลายทาง

- ข้อ ๘ บริษัทจะรับผิดชอบต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เมื่ออยู่ในทางไปรษณีย์เท่านั้น หากสิ่งของนั้นได้พ้นทางไปรษณีย์ไปแล้ว ถือว่าความรับผิดชอบเป็นอันสิ้นสุดลง
- ข้อ ๙ บริษัทไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในการที่สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่อยู่ในทางไปรษณีย์สูญหาย ส่งผิด เน้นซ้ำ แตกหัก หรือบุบสลาย เว้นไว้แต่ในกรณีพิเศษที่มีกฎหมายหรือกฎข้อบังคับระบุไว้แจ่มชัด
- ข้อ ๑๐ หากปรากฏว่าสิ่งบรรจุภายในสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เกิดการเสียหายหรือเน่าเหม็นในระหว่างทางไปรษณีย์จนอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่พนักงานหรืออาจทำให้สิ่งของส่งทางไปรษณีย์อื่นๆ หรืออุปกรณ์ไปรษณีย์เปราะเปื้อนหรือเสียหาย บริษัทจะสั่งทำลายหรือจัดการอย่างใดตามที่เห็นสมควรแก่สิ่งของส่งทางไปรษณีย์นั้นก่อนกำหนดก็ได้

ข้อกำหนดเฉพาะในการส่งสิ่งของทางไปรษณีย์

- ข้อ ๑๑ เมื่อบริษัทได้จัดการไปรษณีย์ขึ้นที่ใดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับอำนาจตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ หรือกฎหมายอื่น ส่ง จัดให้ส่ง ฝากส่งมอบให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้ไปส่ง นำส่ง หรือกระทำการอื่นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้^๑
- ๑๑.๑ จดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกินสามฉบับที่ฝากผู้เดินทางโดยผู้รับฝากนั้น มิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใดๆ ในการนั้น
 - ๑๑.๒ จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่ได้จัดให้ผู้เดินทางหนังสือพิเศษถือไปและเกี่ยวข้องด้วยกิจธุระของผู้ฝากหรือผู้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้นโดยเฉพาะ และผู้เดินทางนั้นต้องห้ามมิให้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรจากผู้อื่นหรือนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรให้แก่ผู้อื่น

๑ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๑.๓ จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่เกี่ยวข้องเฉพาะสินค้า หรือทรัพย์สินที่ส่งไป โดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ซึ่งจะต้องส่งมอบพร้อมกับสินค้า หรือทรัพย์สินนั้นโดยมีต้องเสียค่าจ้าง รางวัล หรือได้ผลประโยชน์อย่างใดในการ นำไป หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น แต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น ต้องให้เจ้าพนักงาน (พนักงาน) ตรวจดูได้ และต้องมีคำว่า "จดหมายของผู้รับ ตราส่ง" หรือถ้อยคำอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

สิ่งของนอกทางไปรษณีย์

ข้อ ๑๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ห้ามมิให้บุคคลต่อไปนี้นำส่ง รับ รวบรวม หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตร แม้ว่า ตนจะมีได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ กล่าวคือ^๒

๑๒.๑ ผู้ทำการรับขนของหรือคนโดยสารโดยปกติ รวมทั้งผู้ขับ ลูกจ้าง หรือตัวแทน ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งรับ ขนนั้น

๑๒.๒ เจ้าของ นาย ผู้บังคับการ หรือกะลาสีเรือ หรืออากาศยานที่ผ่าน หรือแล่นไป ตามแม่น้ำลำคลอง หรือในอากาศภายในราชอาณาจักร หรือแล่นผ่านไปตาม ฝั่งทะเล หรือระหว่างท่าเรือ หรือที่ใดๆ ภายในราชอาณาจักร หรือระหว่างที่ใดๆ ภายในและภายนอกราชอาณาจักร หรือลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้นๆ เว้นแต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้นเกี่ยวกับของที่รับขนนั้น หรือเป็นจดหมาย หรือไปรษณียบัตรที่ได้รับไว้เพื่อนำส่งไปโดยได้รับอำนาจจากบริษัท

๒ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และ ประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

- ข้อ ๑๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ คือ ^๓
- ๑๓.๑ นำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ภายในเขตซึ่งบริษัทมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว
 - ๑๓.๒ กระทำการอย่างใดๆ ที่เกี่ยวแก่การนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ภายในเขตซึ่งบริษัทมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว
 - ๑๓.๓ ส่งหรือขอให้รับหรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรเพื่อให้ส่งไปโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ภายในเขตซึ่งบริษัทมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว
 - ๑๓.๔ รวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรเพื่อส่งไปทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษดังกล่าวข้างต้น

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

- ข้อ ๑๔ ผู้ใดนำส่ง รับ ขอให้รับ หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตร หรือรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

- ข้อ ๑๕ จดหมายนอกทางไปรษณีย์นั้นจะใส่ห่อซองปิดผนึกหรือเปิดผนึก หรือมิได้ใส่ห่อหรือซองก็ตามย่อมไม่ได้รับสิทธิยกเว้นแต่ประการใด ถ้าใส่ห่อหรือซองจะนับห่อหรือซองหนึ่งเป็นจดหมายฉบับหนึ่ง เว้นแต่ในห่อหรือซองนั้นมีจดหมายรวมกันอยู่หลายฉบับจะนับแยกออกเป็นฉบับๆ ตามจำนวนจดหมายที่มีอยู่

^๓ มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

สิ่งของในห่อซองเดียวกัน

- ข้อ ๑๖ ผู้ใดรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรหลายฉบับถึงบุคคลหลายคนเข้าในห่อหรือซองเดียวกันเพื่อส่งทางไปรษณีย์เป็นห่อจดหมายหรือตนรู้อยู่แล้ว ขอให้รับหรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรเพื่อให้ส่งเป็นห่อจดหมาย เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
- ข้อ ๑๗ การรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรหลายฉบับจากผู้ฝากส่งรายเดียวกันส่งถึงผู้รับรายเดียวกัน หรือรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรถึงผู้รับหลายราย แต่ผู้รับทั้งหมดนั้นอาศัยอยู่กับผู้รับตามจำหน่ายห่อหรือซองใหญ่ไม่ถือว่าเป็นความผิด
- ข้อ ๑๘ การฝากส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างชนิดรวมไปในห่อซองเดียวกันจะกระทำได้เฉพาะเท่าที่ได้รับอนุญาตจากบริษัท

สิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์

- ข้อ ๑๙ สิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ มีดังต่อไปนี้
- ๑๙.๑ วัตถุมีคมที่ไม่มีเครื่องหุ้มห่อป้องกันพอ หรือวัตถุระเบิด หรือสิ่งโสโครก หรือสิ่งมีพิษ หรือสัตว์มีชีวิต หรือสิ่งของที่มีสภาพอันน่าจะก่อให้เกิดอันตราย หรือเสียหายแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือแก่เจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะมีข้อบังคับหรือเงื่อนไขกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น^๔

^๔ มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และ ประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๙.๒ ไปรษณียภัณฑ์อันเห็นได้ประจักษ์ว่ามีถ้อยคำ เครื่องหมาย หรือลวดลายเป็น
เลียนนามแผ่นดิน หรือหยาบช้า ลามก หรือเป็นที่ยุยงส่งเสริมให้มีการกำเริบ
หรือหยาบคาย หรือขู่เข็ญ หรือกรรโชก หรือผรุสวาทอย่างร้ายแรง หรือสิ่งอื่นๆ
ที่ผิดกฎหมาย^๕

ข้อ ๒๐ ไปรษณียภัณฑ์ใดที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
ไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ นี้ บริษัทอาจมีคำสั่งตามควรแก่กรณี กล่าวคือ^๖

๒๐.๑ ให้กักไว้ หรือส่งต่อไป หรือส่งกลับคืนไปยังผู้ฝาก หรือให้จำหน่ายเป็นอย่างอื่น

๒๐.๒ ให้เปิดตรวจหรือทำลายเสียได้ถ้าจำเป็น และเมื่อทำลายแล้วให้แจ้งไปให้
ผู้ฝากทราบ

๒๐.๓ ให้ส่งตรงไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุสงสัยว่าเป็นความผิดอาญา
เพื่อจัดการฟ้องร้อง

ข้อ ๒๑ ผู้ใดส่ง ขอให้รับ หรือจัดทำขึ้นแล้วส่งไปเพื่อให้ส่งไปรษณียภัณฑ์หรือสิ่งใดๆ
ทางไปรษณีย์เป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๒๓ หรือ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๖๔ แห่ง
พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗^๗

ข้อ ๒๒ นอกจากสิ่งของต้องห้ามที่กำหนดในข้อ ๑๙ แล้ว ยังให้ถือว่าสิ่งต่อไปนี้เป็นสิ่งของ
ต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์

๒๒.๑ สิ่งเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่คณะกรรมการควบคุม
สิ่งเสพติดระหว่างประเทศกำหนด หรือยาอื่นๆ ที่ผิดกฎหมายหรือไม่ได้รับ
อนุญาตและถือเป็นสิ่งของต้องห้ามในประเทศปลายทาง

๕ มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ
และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

๖ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ
และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

๗ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และ
ประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖

- ๒๒.๒ สิ่งลามกอนาจารหรือผิดศีลธรรม
- ๒๒.๓ สิ่งของปลอมแปลงหรือลอกเลียนแบบโดยละเมิดลิขสิทธิ์
- ๒๒.๔ ธนบัตร
- ๒๒.๕ สิ่งของอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้าหรือเผยแพร่ในประเทศปลายทาง
- ๒๒.๖ เอกสารซึ่งมีลักษณะเป็นข่าวสารส่วนตัวซึ่งแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลอื่นที่นอกเหนือไปจากผู้ฝากส่งและผู้รับ หรือบุคคลที่อาศัยอยู่กับผู้ฝากส่งและผู้รับ
- ๒๒.๗ วัตถุไวไฟ หรือสินค้าอันตรายอื่นๆ
- ๒๒.๘ อุปกรณ์ระเบิดที่ไม่มีแรงระเบิด และอาวุธยุทโธปกรณ์ทางทหาร รวมทั้งระเบิดมือที่ไม่มีแรงระเบิด ปลอกกระสุนที่ไม่มีแรงระเบิดและสิ่งเทียมหรือสิ่งทีคล้ายคลึงกัน
- ๒๒.๙ สารพิษและสารติดเชื้อ หรือสิ่งทีก่อให้เกิดเชื้อโรคซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต และอาจทำให้เกิดการแพร่ระบาดในหมู่สิ่งมีชีวิต ยกเว้นเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ การศึกษาทดลองหรือวัตถุอื่นใดที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ ๒๓ บริษัทอาจกำหนดสิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์เพิ่มนอกเหนือจากทีกล่าวไว้ในข้อ ๑๙ และข้อ ๒๒

ข้อ ๒๔ สิ่งของต้องห้ามบางประเภทอาจฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัทกำหนด

สิ่งของที่มีเงื่อนไขการฝากส่งพิเศษ

ข้อ ๒๕ เหมืองกษาปณ์ พันธบัตร เอกสารส่งจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือทุกชนิด ทองคำขาว ทองคำ หรือเงินซึ่งทำเป็นรูปพรรณแล้วหรือไม่ก็ตาม หินมีค่า เครื่องเพชรพลอย หรือสิ่งของมีค่าอื่นๆ ต้องฝากส่งโดยใช้บริการไปรษณีย์รับประกัน ยกเว้นกรณีทีปลายทางไม่มีหรือไม่ยอมรับบริการไปรษณีย์รับประกันตามที่บริษัทประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ สิ่งของต้องภาษีอากรหรือต้องกักตักในการนำเข้า ณ ประเทศปลายทาง หากจะฝากส่งเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดจดหมายจะฝากส่งได้เฉพาะถึงประเทศปลายทางทียอมรับซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ฝากส่งจะต้องตรวจสอบให้เรียบร้อยเสียก่อน บริษัทไม่รับผิดชอบต่อผลเสียทีเกิดจากการเลือกฝากส่งเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดจดหมายดังกล่าว

- ข้อ ๒๗ สิ่งต่อไปนี้ต้องผ่านการตรวจสอบจากพนักงานศุลกากร ณ ด่านศุลกากรไปรษณีย์หรือด่านศุลกากรอื่นที่มีอำนาจซึ่งอยู่ใกล้ที่สุดกับที่ทำการที่จะฝากส่งเสียก่อนจึงจะฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ได้
- ๒๗.๑ สิ่งของต้องจำกัดในการส่งออก (สิ่งของที่มีประกาศหรือกฎหมายบังคับว่าการส่งออกจะต้องได้รับอนุญาตก่อน)
- ๒๗.๒ สิ่งของต้องเสียภาษีอากรขาออก ค่าภาคหลวงหรือค่าภาษีการค้าในการส่งออก
- ๒๗.๓ สิ่งของที่ส่งจากผู้ฝากส่งรายหนึ่งถึงผู้รับรายหนึ่ง ไม่ว่าจะมียอดหรือจำนวนกี่ห่อ ก็ตามต้องมีราคารวมกันคราวหนึ่งเกินกว่าอัตราที่กรมศุลกากรกำหนด
- ๒๗.๔ สิ่งของส่งออกที่ขอคืนค่าอากรหรือขอรับเงินชดเชยค่าภาษี
- ๒๗.๕ สิ่งของส่งออกที่ขอใบสุทธิสำหรับนำกลับเข้ามา

ไปรษณียภัณฑ์ที่ฝากส่งโดยมิชอบ

- ข้อ ๒๘ บริษัทอาจไม่รับฝาก ส่งต่อหรือนำจ่ายไปรษณียภัณฑ์ที่มีต้นกำเนิดอยู่ในต่างประเทศ และนำมาฝากส่งในประเทศไทยเพื่อนำจ่ายในประเทศไทยหรือเพื่อให้ส่งไปนำจ่ายในประเทศอื่น

หมวด ๓

ตราไปรษณียากร

ข้อ ๒๙ **ตราไปรษณียากร** คือ บัตรตราใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้เป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่น หรือจำนวนเงินที่จะต้องเสียในการส่งไปรษณียภัณฑ์ รวมทั้งตราไปรษณียากรสำหรับผนึก หรือตราไปรษณียากรที่พิมพ์ ดุน หรือแสดงไว้โดยวิธีอื่น บนซอง กระดาษห่อ ไปรษณียบัตรหรือสิ่งอื่น ๆ^๑

ข้อ ๓๐ **วิมัยบัตร** คือ บัตรซึ่งสำนักงานระหว่างประเทศ สหภาพสากลไปรษณีย์จัดทำขึ้น เพื่อให้ประเทศสมาชิกของสหภาพสากลไปรษณีย์นำไปจำหน่ายแก่ผู้ใช้บริการโดยผู้ซื้อ ส่งวิมัยบัตรให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดในต่างประเทศซึ่งเป็นสมาชิกของสหภาพสากลไปรษณีย์ เพื่อให้ผู้นั้นนำไปขอแลกรับดวงตราไปรษณียากรหรืออุปกรณ์เครื่องเขียนของไปรษณีย์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ของประเทศนั้นได้เป็นจำนวนเท่ากับค่าไปรษณียากรอัตราต่ำสุด สำหรับจดหมายธรรมดาทางอากาศจากประเทศนั้นไปยังต่างประเทศ

สำหรับวิมัยบัตรจากต่างประเทศที่มาแลกรับ ณ ที่ทำการสามารถแลกรับเป็นดวงตราไปรษณียากรได้ตามอัตราที่บริษัทกำหนด

๑ มาตรา ๔(๙) แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

การใช้ตราไปรษณียากร

ข้อ ๓๑ ตราไปรษณียากรใช้สำหรับผนึกบนห่อซองสิ่งของส่งทางไปรษณีย์หรือแบบพิมพ์อื่นๆ เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงการชำระค่าบริการ

ข้อ ๓๒ ดวงตราไปรษณียากรที่พิมพ์บนไปรษณียบัตรและจดหมายอากาศจะใช้เป็นค่าไปรษณียากรได้ เฉพาะสำหรับไปรษณียบัตรและจดหมายอากาศนั้นๆ เท่านั้น หากตัดออกจากไปรษณียบัตรหรือจดหมายอากาศดังกล่าวแล้วจะนำไปใช้ชำระค่าบริการไม่ได้

ดวงตราไปรษณียากรที่จัดพิมพ์ในแผ่นตราไปรษณียากรที่ระลึกทั้งที่มีรอยปรุหรือไม่มี รอยปรุสามารถใช้ชำระเป็นค่าไปรษณียากรได้ตามชนิดราคาปรากฏอยู่บนหน้าดวง ทั้งนี้ การนำแผ่นตราไปรษณียากรที่ระลึกแบบที่ไม่มีรอยปรุมาใช้ชำระค่าบริการจะต้อง ใช้ผนึกในลักษณะของแผ่นตราไปรษณียากรที่ระลึกทั้งแผ่นตามรูปแบบที่กำหนดเท่านั้น หากฉีกหรือตัดออกจากแผ่นตราไปรษณียากรที่ระลึกดังกล่าวแล้วจะนำไปใช้ชำระ ค่าบริการไม่ได้

ข้อ ๓๓ สิ่งต่อไปนี้ใช้ชำระค่าบริการไม่ได้

๓๓.๑ ตราไปรษณียากรที่ชำรุด ลบเลือน ฉีกขาด หรือไม่ครบสภาพ

๓๓.๒ ตราไปรษณียากรที่มีตราประทับขีดฆ่าแล้ว หรือมีตัวอักษรหรือเครื่องหมายประทับ ปรุ หรือเขียนเพิ่มเติมลงไว้

๓๓.๓ ตราไปรษณียากรที่ผ่านกรรมวิธีเพื่อมิให้สามารถประทับตราขีดฆ่าได้ หรือเพื่อให้ สามารถลบรอยประทับตราขีดฆ่าได้ในภายหลัง

๓๓.๔ ตราไปรษณียากรต่างประเทศ

๓๓.๕ อากรแสตมป์หรือแสตมป์ฤดูกาล

๓๓.๖ ตราผนึกเพื่อเป็นที่ระลึก ตราผนึกเพื่อการกุศลหรือตราผนึกอื่นๆ

สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ใดผนึกตราไปรษณียากรหรือตราผนึกดังกล่าวจะถือเป็นหนึ่ง ยังไม่ได้ชำระค่าบริการ หรือชำระบางส่วนถ้ามีตราไปรษณียากรที่ใช้ได้ผนึกรวมอยู่ด้วย

ความผิดเกี่ยวกับตราไปรษณียากร

- ข้อ ๓๔ ผู้ใดใช้ตราไปรษณียากรซึ่งมีเครื่องหมายแสดงว่าตราไปรษณียากรนั้นได้ใช้แล้ว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
- ข้อ ๓๕ ผู้ใดทำปลอมหรือแปลงตราไปรษณียากรซึ่งใช้สำหรับการไปรษณีย์ให้ผิดไปจากเดิม เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีมูลค่าสูงกว่าจริง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ข้อ ๓๖ ผู้ใดลบ ถอน หรือกระทำด้วยประการใดๆ แก่ตราไปรษณียากรที่มีเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใดแสดงว่าใช้ไม่ได้แล้วเพื่อให้ใช้ได้ อีก ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ข้อ ๓๗ ผู้ใดใช้ ขาย เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือเสนอแลกเปลี่ยนซึ่งตราไปรษณียากรอันเกิดจากการกระทำตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๖ ไม่ว่าการกระทำนั้นๆ จะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ข้อ ๓๘ ผู้ใดทำเครื่องหมายหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงตราไปรษณียากร หรือมีเครื่องมือหรือวัตถุเช่นว่านั้นเพื่อใช้ในการปลอมหรือแปลง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๖๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
- ข้อ ๓๙ ถ้าการกระทำตามข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ หรือข้อ ๓๘ เป็นการกระทำเกี่ยวกับตราไปรษณียากรของต่างประเทศ ผู้กระทำต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๔๐ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ประกอบพระราชกฤษฎีกากำหนดอำนาจ สิทธิ และประโยชน์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้ขายตราไปรษณียากร

๔๐.๑ เรียกเอาราคาตราไปรษณียากรจากผู้ซื้อสูงหรือต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับอันได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นมีความผิดตามมาตรา ๗๔ (ก) แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

๔๐.๒ กระทำความผิดต่อข้อบังคับอื่นที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๔ (ข) แห่งพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

หมวด ๔

การชำระค่าบริการ

ข้อ ๔๑ **ค่าบริการ** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ใช้บริการต้องชำระในการใช้บริการไปรษณีย์ และบริการธนาณัติ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๔๑.๑ **ค่าไปรษณียากร** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ใช้บริการต้องชำระในการฝากส่งสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

๔๑.๒ **ค่าบริการธนาณัติ** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ใช้บริการต้องชำระในการฝากส่งเงินทางไปรษณีย์

๔๑.๓ **ค่าบริการพิเศษ** หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ใช้บริการต้องชำระเป็นค่าบริการในการใช้บริการพิเศษสำหรับบริการไปรษณีย์และบริการธนาณัติหรือกรณีอื่นๆ ที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๔๒ การชำระค่าบริการแสดงได้โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

๔๒.๑ ดวงตราไปรษณียากร

๔๒.๒ รอยประทับจากเครื่องประทับไปรษณียากร

๔๒.๓ รอยประทับหรือรอยพิมพ์คำว่า “ชำระค่าบริการเป็นเงินเชื่อ” “ชำระค่าไปรษณียากรแล้ว” หรือ “POSTAGE PAID”

๔๒.๔ เครื่องหมายหรือข้อความบนเอกสารการฝากส่งซึ่งฉีกไว้บนห่อซองเพื่อแสดงว่าได้ชำระค่าบริการแล้ว

๔๒.๕ วิธีอื่นใดตามที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๔๓ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์นั้นตามปกติผู้ฝากส่งต้องชำระค่าไปรษณียากร รวมทั้งค่าบริการพิเศษ (ถ้ามี) ให้ครบถ้วนก่อนการฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ มิฉะนั้นจะถูกปรับหรือบริษัทจะไม่ดำเนินการตามความประสงค์

ข้อ ๔๔ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ต้องฝากส่งกับพนักงาน หากปรากฏภายหลังว่า ค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษที่ชำระไว้ไม่ครบถ้วน พนักงานผู้รับฝากต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ฝากส่งผ่านเครื่องบริการไปรษณีย์อัตโนมัติที่มีการคำนวณค่าบริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ หากปรากฏว่า มีการคำนวณค่าบริการผิดพลาด และได้มีการชำระค่าบริการแล้ว บริษัทจะดำเนินการ ดังนี้

๔๔.๑ ในกรณีที่ความผิดพลาดดังกล่าวมิได้เกิดจากหรือมีสาเหตุเกิดจากการทำงานของเครื่องบริการไปรษณีย์อัตโนมัติ บริษัทมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการที่ขาดกับผู้ฝากส่งให้ครบถ้วนได้หรือคืนค่าบริการที่ชำระเกินแก่ผู้ฝากส่งที่ได้ร้องขอ

๔๔.๒ ในกรณีที่ความผิดพลาดดังกล่าวเกิดจากหรือมีสาเหตุเกิดจากการทำงานของเครื่องบริการไปรษณีย์อัตโนมัติ บริษัทจะไม่เรียกเก็บค่าบริการที่ขาดกับผู้ฝากส่งหรือคืนค่าบริการที่ชำระเกินแก่ผู้ฝากส่งที่ได้ร้องขอ

ข้อ ๔๕ ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดาที่ไม่ได้ฝากส่งกับพนักงานและไม่ได้ชำระค่าไปรษณียากร หรือชำระค่าไปรษณียากรไม่ครบ บริษัทจะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น ดังนี้

๔๕.๑ แจ้งให้ผู้ฝากส่งทราบหรือส่งกลับไปให้ผู้ฝากส่งเพื่อชำระค่าไปรษณียากรให้ครบถ้วน

๔๕.๒ ถือว่าเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ต้องปรับและจะเรียกเก็บค่าปรับเป็นเงินสดจากผู้รับหรือผู้ฝากส่งแล้วแต่กรณี

๔๕.๓ ส่งคืนผู้ฝากส่ง

๔๕.๔ ถือว่าเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้

๔๕.๕ ถือว่าเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ตาย

ข้อ ๔๖ การคำนวณเงินค่าปรับกรณีที่ไม่ได้ชำระค่าไปรษณียากรหรือชำระค่าไปรษณียากรไม่ครบ กำหนดไว้ ดังนี้

๔๖.๑ ไปรษณียภัณฑ์ต้องปรับในประเทศ

ค่าปรับ = ค่าไปรษณียากรที่ขาด + ค่าปฏิบัติการปรับตามอัตราที่บริษัทกำหนด

๔๖.๒ ไปรษณียภัณฑ์ต้องปรับที่ส่งมาจากต่างประเทศ

$$\text{ค่าปรับ} = \begin{array}{|c|} \hline \text{ตัวเลขเศษส่วน} \\ \hline \text{ซึ่งประเทศ} \\ \hline \text{ต้นทางระบุ} \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|} \hline \text{ค่าไปรษณียากรสำหรับ} \\ \hline \text{จดหมายระหว่างประเทศ} \\ \hline \text{ทางอากาศพิกัดน้ำหนัก} \\ \hline \text{แรกจากประเทศไทย} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline \text{ค่าปฏิบัติการ} \\ \hline \text{ปรับตามอัตราที่} \\ \hline \text{บริษัทกำหนด} \\ \hline \end{array}$$

๔๖.๓ การคำนวณเงินค่าปรับ ถ้ามีเศษสตางค์ให้ปัดขึ้นเป็น ๐.๕๐ หรือ ๑.๐๐ บาทแล้วแต่กรณี

การยกเว้นค่าบริการ

ข้อ ๔๗ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ต่อไปนี้ฝากส่งโดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ

๔๗.๑ เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ

๔๗.๒ ไปรษณียภัณฑ์หรือพัสดุไปรษณีย์สนามชายแดน

ข้อ ๔๘ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการยกเว้นค่าบริการเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

หมวด ๕ การห้ามห่อและการจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

การห้ามห่อ

- ข้อ ๔๙ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ต้องได้รับการห้ามห่อหรือเข้าห่อของตามหลักเกณฑ์ ดังนี้
- ๔๙.๑ ต้องทำอย่างมั่นคงแข็งแรงเหมาะสมกับสิ่งบรรจุภายในและสภาพการขนส่ง
 - ๔๙.๒ ต้องทำในลักษณะที่สามารถป้องกันสิ่งบรรจุภายในไม่ให้อันตรายแก่พนักงาน
ทำความประอะเปื้อนหรือเสียหายต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์อื่นๆ รวมทั้งอุปกรณ์
ไปรษณีย์
 - ๔๙.๓ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของการห้ามห่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์
แต่ละชนิด แต่ละประเภทและบริการพิเศษเพิ่มเติมด้วย
 - ๔๙.๔ ต้องไม่ทำในลักษณะที่จะเป็นอันตรายแก่พนักงานหรือเป็นอุปสรรคต่อการ
ปฏิบัติงานไปรษณีย์
 - ๔๙.๕ ต้องไม่ทำในลักษณะที่อาจทำให้สิ่งของส่งทางไปรษณีย์อื่นๆ พัดติดไปด้วยโดย
บังเอิญได้
- ข้อ ๕๐ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ห้ามห่อหรือเข้าห่อของไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ บริษัทอาจ
ปฏิบัติ ดังนี้
- ๕๐.๑ ปฏิเสธการรับฝากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ดังกล่าวเข้าสู่ทางไปรษณีย์
 - ๕๐.๒ ปฏิเสธความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ดังกล่าว
- ข้อ ๕๑ ผู้ฝากส่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามอัตราที่บริษัทกำหนด ในกรณีที่สิ่งของ
ส่งทางไปรษณีย์ของตนที่ห้ามห่อหรือเข้าห่อของไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ได้ก่อให้เกิด
อันตรายแก่พนักงาน ทำความประอะเปื้อนหรือเสียหายต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์อื่นๆ
หรืออุปกรณ์ไปรษณีย์

- ข้อ ๕๒ สิ่งต่อไปนี้ห้ามนำมาใช้บรรจุสิ่งต่างๆ แล้วฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์
- ๕๒.๑ ช่องที่เคยใช้ส่งทางไปรษณีย์มาแล้ว
 - ๕๒.๒ ช่องที่มีร่องรอยของการเปิดออกและปิดผนึกใหม่
 - ๕๒.๓ ช่องที่มีช่องเปิดว่างไว้
 - ๕๒.๔ ช่องชนิดที่มีช่องกรุด้วยวัสดุที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด
 - ๕๒.๕ สิ่งหุ้มห่อที่จัดทำด้วยพลาสติกที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๕๓ ห้ามนำซองที่มีแถบสีสลับที่ขอบซอง ซองที่พิมพ์ ประทับ เขียน หรือติดป้ายผนึกคำว่า “ไปรษณีย์อากาศ” หรือ “BY AIRMAIL” เป็นต้น มาใช้ฝากส่งถึงผู้รับในประเทศหรือต่างประเทศที่ส่งทางอากาศราคาประหยัด หรือทางภาคพื้น

การจำหน่าย

ข้อ ๕๔ การจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เป็นซองต้องจำหน่ายถึงผู้รับบนซองด้านที่ไม่มีฝาผนึกด้วยหมึกหรือวัสดุอื่นที่ไม่ลบเลือนง่าย และระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ฝากส่งไว้ที่มุมซ้ายตอนบนด้านจำหน่ายหรือด้านหลังซองด้วย การจำหน่ายชื่อและที่อยู่ของผู้รับ รวมทั้งการระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ฝากส่งต้องมีรายละเอียดอย่างถูกต้องชัดเจนและครบถ้วนโดยระบุรหัสไปรษณีย์และหมายเลขโทรศัพท์ (ถ้ามี) เพื่อให้พนักงานสามารถดำเนินการส่งต่อและนำจ่ายให้ถึงมือผู้รับหรือส่งคืนผู้ฝากส่งได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

สามารถนำหลักเกณฑ์การจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เป็นซองมาใช้กับการจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เป็นกล่องหรือม้วนกลมได้ กรณีเป็นสิ่งของที่มีรูปทรงอื่นๆ ให้จำหน่ายบนจุดที่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย ไม่ถูกปิดบังโดยสิ่งอื่นใด และสะดวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงานและระบบงานไปรษณีย์ ทั้งนี้ บริษัทจะกำหนดสัญลักษณ์เพิ่มเติมเพื่อการขนส่งหรือสัญลักษณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์บนจำหน่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

ไปรษณีย์ภัณฑ์มาตรฐาน

ข้อ ๕๕ **ไปรษณีย์ภัณฑ์มาตรฐาน** คือ ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่มีขนาด น้ำหนักและรายละเอียดอื่นๆ เป็นไปตามมาตรฐานที่บริษัทกำหนดและประกาศให้ทราบซึ่งจะมีผลให้การรับฝาก การส่งต่อ และการนำจ่ายถึงผู้รับเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

หมวด ๖

ระบบงานไปรษณีย์

ข้อ ๕๖ ระบบงานไปรษณีย์ หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานไปรษณีย์ที่บริษัทกำหนดขึ้น เพื่อดำเนินการต่อสิ่งของที่ฝากส่งเข้าสู่ทางไปรษณีย์ให้สามารถส่งถึงผู้รับ ได้ตามมาตรฐานบริการโดยกระบวนการปฏิบัติงานมี ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การรับฝาก การส่งต่อและการนำจ่าย

การรับฝากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

ข้อ ๕๗ การรับฝาก หมายถึง การปฏิบัติการของพนักงานในการรับฝากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ จากผู้ใช้บริการ ณ สถานที่ที่บริษัทจัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ ในการฝากส่งสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการใช้บริการของผู้ใช้บริการ

ทั้งนี้ บริษัทอาจเพิ่มเติมวิธีการรับฝากในลักษณะอื่นได้ตามที่เห็นสมควร

การส่งต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

ข้อ ๕๘ การส่งต่อ หมายถึง การนำสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ได้รับไว้ไปคัดแยกออกเป็น แต่ละปลายทาง แล้วบรรจุลงในภาชนะที่บริษัทจัดทำขึ้นตามความเหมาะสมกับ สภาพห่อซองของสิ่งของส่งทางไปรษณีย์แต่ละประเภทและชนิด เพื่อคุ้มครอง ให้ความปลอดภัยในการส่งต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เหล่านั้นไปยังที่ทำการปลายทาง โดยวิธีการขนส่งต่างๆ ตามที่บริษัทกำหนด

การนำจ่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

ข้อ ๕๙ **การนำจ่าย** หมายถึง การที่ทำการปลายทางส่งมอบสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ได้รับไว้ให้แก่ผู้รับ หรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากผู้รับ หรือผู้แทนของผู้รับโดยวิธีการต่างๆ ที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๖๐ การนำจ่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ทำได้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๖๐.๑ จ่าย ณ ที่ทำการ

๖๐.๒ จ่าย ณ ที่อยู่ของผู้รับ

ทั้งนี้ บริษัทอาจเพิ่มเติมวิธีการนำจ่ายในลักษณะอื่นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖๑ **ผู้รับ** หมายถึง ผู้ที่มีชื่อระบุอยู่บนเจ้าหน้าที่ส่งของส่งทางไปรษณีย์แต่ละห่อซองซึ่งผู้ฝากส่งประสงค์จะให้เป็นผู้รับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์นั้น

ข้อ ๖๒ บริษัทอาจนำจ่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้รับหรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากผู้รับหรือผู้แทนของผู้รับได้

ข้อ ๖๓ ในกรณีนำจ่าย ณ ที่อยู่ของผู้รับ บริษัทถือว่าบุคคลต่อไปนี้เป็นผู้แทนของผู้รับ คือ

๖๓.๑ บุคคลซึ่งอยู่ในบ้านเรือนเดียวกันกับผู้รับ

๖๓.๒ บุคคลซึ่งทำงานอยู่ในสถานที่เดียวกันกับผู้รับ

๖๓.๓ เจ้าหน้าที่รับรองหรือผู้ดูแลของโรงแรมหรืออาคาร

๖๓.๔ ผู้ทำหน้าที่เวรรับส่งหรือเวรรักษาการณ์ของหน่วยงานหรืออาคารหลายชั้นต่างๆ

ข้อ ๖๔ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้ บริษัทจะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บริษัทกำหนดและประกาศให้ผู้ใช้บริการทราบ

หมวด ๗

บริการไปรษณีย์

ข้อ ๖๕ **บริการไปรษณีย์** คือ บริการที่บริษัทดำเนินการรับฝากข่าวสาร เอกสารและสิ่งของจากบุคคลหนึ่งแล้วนำไปส่งมอบให้แก่อีกบุคคลหนึ่งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยทางไปรษณีย์หรือวิธีการสื่อสารอื่น รวมทั้งบริการที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน

ข้อ ๖๖ บริการไปรษณีย์แบ่งออกตามลักษณะของการให้บริการได้ดังนี้

๖๖.๑ บริการหลัก

๖๖.๒ บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

๖๖.๓ บริการพิเศษ

บริการหลัก

ข้อ ๖๗ **บริการหลัก** หมายถึง บริการที่บริษัทจัดให้แก่ผู้ใช้บริการในการฝากส่งข่าวสาร เอกสารและสิ่งของต่าง ๆ ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ โดยมีอัตราค่าบริการ และคุณภาพที่เหมาะสม แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๖๗.๑ ไปรษณีย์ภัณฑ์ ได้แก่ จดหมาย ไปรษณีย์บัตร ของตีพิมพ์ พัสดุย่อย และเครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ

๖๗.๒ พัสดุไปรษณีย์

ไปรษณียภัณฑ์

ข้อ ๖๘ **จดหมาย** คือ ไปรษณียภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นข่าวสารส่วนตัวไม่ว่าจะเข้าห่อซอง ปิดผนึกหรือไม่ปิดผนึกหรือมิได้เข้าห่อซองเลยก็ตาม นอกจากนั้นยังหมายถึงสิ่งของทุกชนิดที่ไม่เข้าอยู่ในหลักเกณฑ์ของสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ประเภท หรือชนิดอื่นที่มีค่าไปรษณียากรต่ำกว่าและสิ่งของทุกชนิดที่ผู้ฝากส่งประสงค์จะส่งตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราค่าไปรษณียากรของจดหมาย เพื่อให้พนักงานปฏิบัติการต่อสิ่งนั้นเสมือนจดหมาย

ข่าวสารส่วนตัว หมายความว่าถึง ข่าวสารที่ส่งไปมาถึงกันและกันโดยมีเจตจำนงให้เป็นประโยชน์เฉพาะระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล

ข้อ ๖๙ จดหมาย แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด ดังนี้

๖๙.๑ จดหมายในประเทศ แบ่งการให้บริการออกเป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้

๖๙.๑.๑ จดหมายแบบซอง

๖๙.๑.๒ จดหมายแบบหีบห่อ

๖๙.๒ จดหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๗๐ จดหมายมีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้

๗๐.๑ จดหมายแบบซอง หมายความว่า จดหมายที่มีขนาดความกว้าง ความยาว และความหนาของจดหมายรวมกันไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร

๗๐.๒ จดหมายแบบหีบห่อ หมายความว่า จดหมายที่มีขนาดความกว้าง ความยาว และความหนาของจดหมายรวมกันเกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร หรือมีรูปแบบหีบห่อในลักษณะพิเศษ เช่น ซองขยายข้าง กล่อง หรือม้วนกลม

๗๐.๓ จดหมายระหว่างประเทศ

๗๐.๓.๑ ขนาดอย่างสูง

๗๐.๓.๑.๑ กว้าง ยาว และหนารวมกันไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๐.๓.๑.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑,๐๔๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๐.๓.๒ ขนาดอย่างต่ำ

๗๐.๓.๒.๑ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๐.๓.๒.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

ข้อ ๗๑ จดหมายมีน้ำหนักอย่างสูงไม่เกิน ๒,๐๐๐ กรัม

ข้อ ๗๒ **จดหมายอากาศ** คือ ไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดจดหมายที่มีลักษณะเป็นแผ่นกระดาษเขียนจดหมายพับเป็นซองได้ในตัว เมื่อพับและปิดผนึกทุกด้านแล้วจะมีลักษณะเป็นซองรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าใช้สำหรับฝากส่งทางอากาศระหว่างประเทศโดยชำระค่าไปรษณียากรในอัตราพิเศษ

- ข้อ ๗๓ จดหมายอากาศมีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้
- ๗๓.๑ ขนาดอย่างสูง ไม่เกิน ๑๑๐ x ๒๒๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)
- ๗๓.๒ ขนาดอย่างต่ำ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร) แต่ด้านยาวต้องไม่ต่ำกว่า ๑.๔ เท่าของด้านกว้าง
- ข้อ ๗๔ จดหมายอากาศที่บริษัทจัดทำขึ้นจำหน่ายจะมีตราไปรษณียากรพิมพ์ไว้ในตัวใช้สำหรับส่งถึงผู้รับในต่างประเทศ ส่วนจดหมายอากาศที่บุคคลภายนอกซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลจัดทำขึ้นจำหน่ายหรือใช้งานเองต้องได้รับอนุญาตจากบริษัทก่อนการจัดทำจึงจะนำมาใช้ฝากส่งโดยชำระค่าไปรษณียากรในอัตราเดียวกับจดหมายอากาศของบริษัทได้
- ข้อ ๗๕ จดหมายอากาศจะต้องฝากส่งโดยไม่มีการสอดใส่สิ่งหนึ่งสิ่งใดไปด้วย มิฉะนั้นจะถูกส่งไปทางภาคพื้น ในกรณีที่ผู้ฝากส่งสอดใส่สิ่งหนึ่งสิ่งใดไปกับจดหมายอากาศและต้องการให้ส่งทางอากาศโดยยินยอมชำระค่าไปรษณียากรเพิ่ม ให้ถือว่าจดหมายอากาศนั้นหมดสภาพจากการเป็นจดหมายอากาศและให้ขีดฆ่าคำว่า “จดหมายอากาศ” และ “AEROGRAMME” บนจดหมายอากาศโดยใช้เส้นขนาน ๒ เส้นแล้วเขียนคำว่า “LETTER-BY AIRMAIL” แทน การคิดค่าไปรษณียากรในกรณีนี้ให้คิดในอัตราจดหมายระหว่างประเทศทางอากาศโดยให้นำค่าไปรษณียากรที่พิมพ์ประทับหรือผนึกไว้แล้วบนจดหมายอากาศคิดรวมเป็นค่าไปรษณียากรได้
- ข้อ ๗๖ **ไปรษณียบัตร** คือ ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นบัตรที่ใช้ส่งข่าวสารทางไปรษณีย์ ซึ่งอาจเป็นบัตรที่บริษัทจัดทำขึ้นจำหน่ายหรือบัตรที่บุคคลภายนอกซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของไปรษณียบัตรก็ได้
- ข้อ ๗๗ ไปรษณียบัตรมีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้
- ๗๗.๑ ขนาดอย่างสูง ๑๐๕ x ๑๔๘ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)
- ๗๗.๒ ขนาดอย่างต่ำ ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร) ด้านยาวต้องไม่ต่ำกว่า ๑.๔ เท่าของด้านกว้าง

ข้อ ๗๘ ของตีพิมพ์ คือ ไปรษณียภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นข้อความ รูป หรือรอยประดิษฐ์บนกระดาษ กระดาษแข็งหรือวัสดุที่ใช้กันโดยทั่วไปในกิจการพิมพ์ซึ่งทำขึ้นเป็นหลายสำเนาเหมือนกันทุกประการด้วยกระบวนการทางเครื่องกลไก หรือการถ่ายภาพอันเกี่ยวข้องกับการใช้แม่พิมพ์ต้นแบบ กระดาษไข เนกาตีฟ หรือสิ่งอื่นๆ ที่ใช้กันโดยทั่วไปในกิจการพิมพ์ ทั้งนี้ ของตีพิมพ์ต้องหุ้มห่อในลักษณะที่สามารถเปิดตรวจสอบสิ่งบรรจุภายในได้

ข้อ ๗๙ ของตีพิมพ์มีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้

๗๙.๑ ขนาดอย่างสูง

๗๙.๑.๑ กว้าง ยาว และหนารวมกันไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๙.๑.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑,๐๔๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๙.๒ ขนาดอย่างต่ำ

๗๙.๒.๑ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๗๙.๒.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

ข้อ ๘๐ ของตีพิมพ์มีน้ำหนักอย่างสูงไม่เกิน ๒,๐๐๐ กรัม (หากเป็นหนังสือเล่มเดียวหรือหลายเล่มแต่อยู่ในห่อเดียวกันสามารถฝากส่งได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กรัม)

ข้อ ๘๑ **ถูกรวมของตีพิมพ์ หรือถุง M** คือ ถุงพิเศษที่บรรจุของตีพิมพ์ระหว่างประเทศหลายห่อซองลงในถุงเดียวกันจากผู้ฝากส่งคนเดียวกันถึงผู้รับคนเดียวกัน

ข้อ ๘๒ **พัสดุด้อย** คือ ไปรษณียภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นหีบห่อบรรจุสิ่งของ ตัวอย่างสินค้าหรือสินค้าที่ฝากส่งโดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของพัสดุไปรษณีย์

ข้อ ๘๓ พักดุด้อยมีให้บริการเฉพาะระหว่างประเทศเท่านั้น

ข้อ ๘๔ พักดุด้อยมีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้

๘๔.๑ ขนาดอย่างสูง

๘๔.๑.๑ กว้าง ยาว และหนารวมกันไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๔.๑.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑,๐๔๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๔.๒ ขนาดอย่างต่ำ

๘๔.๒.๑ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๔.๒.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

ข้อ ๘๕ พักดุด้อยมีน้ำหนักอย่างสูงไม่เกิน ๒,๐๐๐ กรัม

ข้อ ๘๖ เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุ คือ ไปรษณียภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นข่าวสาร ซึ่งเป็นเครื่องอ่านในรูปแบบใดๆ ก็ตาม รวมถึงเครื่องบันทึกเสียง และอุปกรณ์หรือวัตถุใดๆ ที่จัดทำขึ้นหรือดัดแปลงเพื่อช่วยเหลือคนตาบอดในการแก้ปัญหาการมองไม่เห็น โดยต้องส่งถึงหรือส่งจากองค์กรเพื่อคนตาบอด หรือส่งถึงหรือส่งจากคนตาบอด และฝากส่งโดยเปิดผนึก

ข้อ ๘๗ เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุมีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้

๘๗.๑ ขนาดอย่างสูง

๘๗.๑.๑ กว้าง ยาว และหนารวมกันไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๗.๑.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑,๐๔๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๙๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๗.๒ ขนาดอย่างต่ำ

๘๗.๒.๑ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

๘๗.๒.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)

ข้อ ๘๘ เครื่องอ่านสำหรับคนเสียจักษุมีน้ำหนักอย่างสูงไม่เกิน ๗,๐๐๐ กรัม

ข้อ ๘๙ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับไปรษณียภัณฑ์เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

พัสดุไปรษณีย์

- ข้อ ๙๐ **พัสดุไปรษณีย์** หมายถึง หีบห่อบรรจุสิ่งของ ตัวอย่างสินค้าหรือสินค้าซึ่งฝากส่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของพัสดุไปรษณีย์
- ข้อ ๙๑ **พัสดุไปรษณีย์** มีขนาดอย่างสูงและอย่างต่ำ ดังนี้
- ๙๑.๑ ขนาดอย่างสูง แต่ละด้านยาวไม่เกิน ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร และด้านยาวที่สุดรวมกับความยาววัดโดยรอบตัวห่อพัสดุไปรษณีย์ส่วนที่ใหญ่ที่สุดในทิศทางของด้านอื่นซึ่งมิใช่ด้านที่มีความยาวที่สุดต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)
- ๙๑.๒ ขนาดอย่างต่ำ
- ๙๑.๒.๑ ไม่ต่ำกว่า ๙๐ x ๑๔๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)
- ๙๑.๒.๒ ถ้าเป็นม้วนกลม ด้านยาวบวกกับสองเท่าของเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ มิลลิเมตร แต่ด้านยาวที่สุดต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ มิลลิเมตร (คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร)
- ข้อ ๙๒ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข น้ำหนัก ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ ของพัสดุไปรษณีย์เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

- ข้อ ๙๓ **บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS)** หมายถึง บริการที่บริษัทรับดำเนินการต่อสิ่งต่างๆ ที่ส่งทางไปรษณีย์ด้วยความรวดเร็วและแน่นอนเป็นพิเศษ
- ข้อ ๙๔ บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษใช้ได้ทั้งการฝากส่งไปยังปลายทางในประเทศและต่างประเทศ
- ข้อ ๙๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ขนาด น้ำหนัก ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับบริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการพิเศษ

ข้อ ๙๖ **บริการพิเศษ** หมายถึง บริการที่บริษัทจัดให้มีขึ้นตามความเหมาะสมเพื่อให้ผู้ใช้บริการเลือกใช้ได้โดยชำระค่าบริการตามที่กำหนด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๙๖.๑ บริการที่ใช้ควบคู่กับบริการหลักเพื่อให้บริษัทดำเนินการเป็นพิเศษต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ของตน ได้แก่

๙๖.๑.๑ บริการไปรษณีย์ลงทะเบียน

๙๖.๑.๒ บริการไปรษณีย์รับประกัน

๙๖.๑.๓ บริการไปรษณีย์ตอบรับ

๙๖.๑.๔ บริการเก็บเงินปลายทาง (Cash on Delivery : COD)

๙๖.๒ บริการที่จัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ ได้แก่

๙๖.๒.๑ บริการธุรกิจตอบรับ

๙๖.๒.๒ บริการหนังสือพิมพ์ตราสิน

๙๖.๒.๓ บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ไม่มีจำหน่าย

๙๖.๒.๔ บริการประทับตราเพื่อการเผยแพร่และโฆษณา

๙๖.๒.๕ บริการไปรษณีย์รูดจ่าย

๙๖.๒.๖ บริการตู้ไปรษณีย์เช่า

๙๖.๒.๗ บริการขออนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

๙๖.๒.๘ บริการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

ทั้งนี้ บริษัทอาจปรับเปลี่ยนประเภทของบริการพิเศษหรือเปิดให้บริการใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

บริการที่ใช้ควบคู่กับบริการหลัก

บริการไปรษณีย์ลงทะเบียน

- ข้อ ๙๗ **บริการไปรษณีย์ลงทะเบียน** คือ บริการที่บริษัทรับฝากและนำจ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ โดยมีหลักฐานการรับฝาก การส่งต่อและการนำจ่าย หากไปรษณีย์ภัณฑ์ดังกล่าวเกิดการสูญหายหรือเสียหายเพราะความผิดของทางการไปรษณีย์ บริษัทจะชดใช้ค่าเสียหายให้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๙๘ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการไปรษณีย์ลงทะเบียนเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการไปรษณีย์รับประกัน

- ข้อ ๙๙ **บริการไปรษณีย์รับประกัน** คือ บริการที่บริษัทให้ความคุ้มครองและรับประกันความปลอดภัยแก่จดหมาย พัสดุไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ด่วนพิเศษเป็นพิเศษโดยมีหลักฐานการรับฝาก การส่งต่อและการนำจ่ายอย่างละเอียดทุกขั้นตอน หากจดหมาย พัสดุไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ด่วนพิเศษดังกล่าวเกิดการสูญหายหรือเสียหายเพราะความผิดของทางการไปรษณีย์ บริษัทจะชดใช้ค่าเสียหายให้ภายในวงเงินที่รับประกันไว้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๐๐ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการไปรษณีย์รับประกันเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการไปรษณีย์ตอบรับ

- ข้อ ๑๐๑ **บริการไปรษณีย์ตอบรับ** คือ บริการที่บริษัทรับจะแจ้งให้ผู้ฝากส่งทราบว่าได้นำจ่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่รับฝากไว้ให้แก่ผู้รับแล้วเมื่อใดและผู้ใดเป็นผู้ลงนามรับโดยใช้ใบตอบรับที่แนบติดไปกับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ดังกล่าวเพื่อให้ผู้รับหรือผู้แทนของผู้รับลงนามรับพร้อมวัน เดือน ปี หรือใบตอบรับที่ผู้ฝากส่งเลือกรับผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งบริษัทจัดทำภายหลังจากผู้รับหรือผู้แทนของผู้รับลงนามรับสิ่งของพร้อมวัน เดือน ปี แล้วส่งคืนให้ผู้ฝากส่งทางไปรษณีย์หรือช่องทางที่บริษัทกำหนด”
- ข้อ ๑๐๒ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการไปรษณีย์ตอบรับเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการเก็บเงินปลายทาง

- ข้อ ๑๐๓ **บริการเก็บเงินปลายทาง (Cash on Delivery: COD)** หมายถึง บริการที่บริษัทรับฝากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ เพื่อไปเรียกเก็บเงินจากผู้รับขณะรับมอบสิ่งของนั้นตามจำนวนเงินที่ระบุไว้บนห่อซอง ณ ที่ทำการอีกแห่งหนึ่งและจัดการส่งเงินจำนวนนั้นให้แก่ผู้ฝากส่งโดยทางบริการธนาณัติ หรือช่องทางอื่นที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๐๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการเก็บเงินปลายทางเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการประทับตราเพื่อการเผยแพร่และโฆษณา

- ข้อ ๑๑๑ **บริการประทับตราเพื่อการเผยแพร่และโฆษณา** คือ บริการที่บริษัทให้ความร่วมมือแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นที่ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์ต่างๆ ที่ประสงค์จะเผยแพร่ โฆษณา คำขวัญ คำแนะนำ คำเชิญชวนที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและแก่ประชาชนทั่วไปโดยตรง โดยการประทับตราที่ต้องการบนไปรษณีย์ภัณฑ์
- ข้อ ๑๑๒ ผู้ใช้บริการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการประทับตราเพื่อการเผยแพร่และโฆษณาตามที่บริษัทกำหนด

บริการไปรษณีย์รอจ่าย

- ข้อ ๑๑๓ **บริการไปรษณีย์รอจ่าย** คือ บริการที่บริษัทรับเก็บรักษาสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ไว้ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง ณ ที่ทำการที่ผู้ฝากส่งกำหนดเพื่อรอให้ผู้รับมาติดต่อขอรับ โดยผู้รับต้องชำระค่าบริการพิเศษสำหรับบริการไปรษณีย์รอจ่ายก่อนรับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์นั้น
- ข้อ ๑๑๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการไปรษณีย์รอจ่ายเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการตู้ไปรษณีย์เช่า

- ข้อ ๑๑๕ **บริการตู้ไปรษณีย์เช่า** คือ บริการที่บริษัทให้เช่าตู้ไปรษณีย์เช่า ณ ที่ทำการที่บริษัทกำหนดสำหรับเก็บรวบรวมสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่มีมาถึงผู้เช่า
- ข้อ ๑๑๖ ผู้ใช้บริการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการตู้ไปรษณีย์เช่าตามที่บริษัทกำหนด

บริการขอถอนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

- ข้อ ๑๑๗ **บริการขอถอนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์** คือ บริการที่บริษัทรับดำเนินการต่อคำขอของผู้ฝากส่งที่ประสงค์จะขอถอนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ตนได้ฝากส่งไปแล้วและยังมีได้นำจ่ายแก่ผู้รับหรือมิได้เป็นของต้องห้ามหรือมิได้ถูกยึดหรือริบตามกฎหมาย
- ข้อ ๑๑๘ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการขอถอนคืนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์

- ข้อ ๑๑๙ **บริการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์** คือ บริการที่บริษัทรับดำเนินการต่อคำขอของผู้ฝากส่งที่ประสงค์จะขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ตนได้ฝากส่งไปแล้วและยังมีได้นำจ่ายแก่ผู้รับหรือมิได้เป็นของต้องห้ามหรือมิได้ถูกยึดหรือริบตามกฎหมาย
- ข้อ ๑๒๐ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงจำหน่ายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

หมวด ๘

บริการธนาณัติ

- ข้อ ๑๒๑ **บริการธนาณัติ** หมายถึง บริการที่บริษัทรับฝากเงินจากผู้ฝากส่ง ณ ที่ทำการแห่งหนึ่ง แล้วดำเนินการออกตราสารสั่งจ่ายเงินซึ่งเรียกว่าธนาณัติ หรือออกคำสั่งให้ที่ทำการแห่งใดแห่งหนึ่งจ่ายเงินหรือออกตราสารสั่งจ่ายเงินให้แก่ผู้รับที่มีนามระบุในตราสารนั้น
- ข้อ ๑๒๒ **ผู้รับ** หมายถึง ผู้ที่มีนามระบุในตราสารสั่งจ่ายเงินซึ่งผู้ฝากส่งประสงค์จะให้เป็นผู้รับเงินธนาณัติฉบับนั้น
- ผู้รับอาจมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปรับเงินธนาณัติแทนได้
- ข้อ ๑๒๓ บริการธนาณัติแบ่งตามลักษณะของการให้บริการได้ดังนี้
- ๑๒๓.๑ ธนาณัติในประเทศ
 - ๑๒๓.๒ ธนาณัติระหว่างประเทศ
 - ๑๒๓.๓ บริการพิเศษ

ธนาณัติในประเทศ

- ข้อ ๑๒๔ **ธนาณัติในประเทศ** คือ ธนาณัติที่ส่งไปให้ผู้รับทางบริการไปรษณีย์ลงทะเบียนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางอื่นๆ ตามที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๒๕ ธนาณัติในประเทศมิให้บริการ ณ ที่ทำการที่บริษัทกำหนด

- ข้อ ๑๒๖ ผู้ฝากส่งธนาคัตติในประเทศสามารถระบุให้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับเป็นการเฉพาะตัวได้
- ข้อ ๑๒๗ จำนวนเงินฝากส่งอย่างสูงของธนาคัตติในประเทศเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๒๘ ธนาคัตติในประเทศมีระยะเวลาการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือผู้ฝากส่ง ณ ที่ทำการ
ปลายทางหรือต้นทางเป็นเวลา ๔ เดือนนับถัดจากเดือนที่ฝากส่ง ผู้รับหรือผู้ฝากส่ง
ที่มาขอรับเงินภายหลังระยะเวลาดังกล่าวจะต้องยื่นคำขอขยายระยะเวลาการจ่ายเงิน
ธนาคัตติโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๒๙ ธนาคัตติในประเทศที่ผู้รับหรือผู้ฝากส่งไม่มาขอรับเงินภายในกำหนดเวลา ๔ เดือนนับ
ถัดจากเดือนที่ฝากส่ง บริษัทจะทำการประกาศโฆษณาให้ผู้ใช้บริการทราบ เมื่อพ้น
กำหนด ๑ ปีนับตั้งแต่วันที่ประกาศโฆษณายังไม่มีผู้รับหรือผู้ฝากส่งไปติดต่อขอรับเงิน
จะถือว่าธนาคัตติในประเทศฉบับนั้นเป็นธนาคัตติสิ้นสภาพตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์
พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้รับหรือผู้ฝากส่งจะมาขอรับเงินคืนอีกไม่ได้
- ข้อ ๑๓๐ ธนาคัตติในประเทศที่ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้รับถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว บริษัทเป็น
อันพ้นภาระรับผิดชอบต่อจำนวนเงินตามธนาคัตติฉบับนั้น
- ข้อ ๑๓๑ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการธนาคัตติ
ในประเทศเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

ธนาคัตติระหว่างประเทศ

- ข้อ ๑๓๒ **ธนาคัตติระหว่างประเทศ** คือ ธนาคัตติที่ส่งจากประเทศไทยไปจ่ายเงินให้แก่ผู้รับ
ณ ต่างประเทศ หรือส่งจากต่างประเทศมาจ่ายเงินให้แก่ผู้รับในประเทศไทยโดยทาง
ไปรษณีย์ หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือทางอื่นๆ ตามที่บริษัทกำหนด

- ข้อ ๑๓๓ ฐานันดรระหว่างประเทศมีให้บริการ ณ ที่ทำการที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๓๔ ประเทศที่เปิดให้บริการฐานันดรระหว่างประเทศกับประเทศไทยเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๓๕ จำนวนเงินฝากส่งอย่างสูงของฐานันดรระหว่างประเทศเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๓๖ หน่วยเงินที่ใช้ในการรับฝากและจ่ายเงินฐานันดรระหว่างประเทศให้ใช้เป็นเงินบาท โดยบริษัทจะเทียบค่าเงินตราต่างประเทศตามอัตราแลกเปลี่ยนตามที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๓๗ ฐานันดรระหว่างประเทศมีระยะเวลาการจ่ายเงิน ๑ เดือนนับถัดจากเดือนที่ฝากส่ง ยกเว้นบางประเทศที่ได้กำหนดไว้เป็นกรณีพิเศษ
- การขยายระยะเวลาการจ่ายเงินฐานันดรจะกระทำได้เฉพาะไปรษณีย์ฐานันดรระหว่างประเทศเท่านั้น ผู้รับที่มาขอรับเงินภายหลังระยะเวลาดังกล่าวจะต้องยื่นคำขอขยายระยะเวลาการจ่ายเงินฐานันดร เพื่อให้บริษัทส่งฐานันดรฉบับดังกล่าวไปยังประเทศต้นทางตรวจสอบและอนุญาตจ่ายเงินโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บริษัทกำหนด
- ข้อ ๑๓๘ ฐานันดรระหว่างประเทศที่ประเทศปลายทางส่งคืนมาเพราะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับไม่ได้ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดๆ บริษัทจะส่งจ่ายเงินคืนผู้ฝากส่งโดยผู้ฝากส่งจะต้องมาติดต่อขอรับเงินคืนภายในระยะเวลา ๓ เดือนนับถัดจากเดือนที่ส่งจ่ายเงินคืนผู้ฝากส่ง หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว บริษัทจะทำการประกาศโฆษณาให้ผู้ใช้บริการทราบ หากภายในระยะเวลา ๑ ปีนับตั้งแต่วันที่ประกาศโฆษณา ผู้ฝากส่งไม่ไปติดต่อขอรับเงินคืน จะถือว่าฐานันดรระหว่างประเทศฉบับนั้นเป็นฐานันดรสินสภาพตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้ฝากส่งจะมาขอรับเงินคืนอีกไม่ได้

ข้อ ๑๓๙ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการธนาณัติ ระหว่างประเทศเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการพิเศษ

- ข้อ ๑๔๐ **บริการพิเศษ** หมายถึง บริการที่บริษัทจัดให้มีขึ้นตามความเหมาะสมเพื่อให้ผู้ใช้บริการ เลือกใช้ได้โดยชำระค่าบริการตามที่กำหนด แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้
- ๑๔๐.๑ บริการพิเศษที่ใช้ควบคู่กับบริการธนาณัติ ได้แก่ บริการตอบรับธนาณัติ
 - ๑๔๐.๒ บริการพิเศษที่ใช้ภายหลังการฝากส่งธนาณัติ ได้แก่
 - ๑๔๐.๒.๑ บริการคืนเงินธนาณัติ
 - ๑๔๐.๒.๒ บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติ
 - ๑๔๐.๒.๓ บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติ
 - ๑๔๐.๒.๔ บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาณัติ
 - ๑๔๐.๒.๕ บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาณัติที่จ่ายเงินแล้ว
 - ๑๔๐.๒.๖ บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติ

บริการตอบรับธนาณัติ

- ข้อ ๑๔๑ **บริการตอบรับธนาณัติ** คือ บริการที่บริษัทรับจะแจ้งให้ผู้ฝากส่งทราบว่าได้จ่ายเงิน ธนาณัติให้แก่ผู้รับแล้วเมื่อใดและผู้ใดเป็นผู้ลงนามรับ โดยการให้ผู้รับหรือผู้แทนของ ผู้รับลงนามรับเงินพร้อมวัน เดือน ปีในใบตอบรับแล้วส่งคืนให้ผู้ฝากส่งทางไปรษณีย์ หรือวิธีการสื่อสารอื่น
- ข้อ ๑๔๒ ผู้ฝากส่งจะขอใช้บริการตอบรับได้เฉพาะในขณะที่ฝากส่งเท่านั้น
- ข้อ ๑๔๓ บริการตอบรับธนาณัติใช้ได้กับธนาณัติในประเทศ ส่วนบริการตอบรับธนาณัติ ระหว่างประเทศใช้ได้เฉพาะกับประเทศที่มีข้อตกลงกันเท่านั้น
- ข้อ ๑๔๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการตอบรับธนาณัติ เป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการค้ำเงินธนาณัติ

- ข้อ ๑๔๕ **บริการค้ำเงินธนาณัติ** คือ บริการที่บริษัทจ่ายเงินธนาณัติค้ำให้แก่ผู้ฝากส่งตามที่ได้ยื่นคำขอค้ำเงินไว้
- ข้อ ๑๔๖ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการค้ำเงินธนาณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่งหรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่ง
- ข้อ ๑๔๗ การค้ำเงินธนาณัติกระทำได้ในกรณีธนาณัติที่ยังไม่จ่ายเงินและยังไม่สิ้นสภาพ
- ข้อ ๑๔๘ บริการค้ำเงินธนาณัติใช้ได้กับธนาณัติในประเทศและธนาณัติระหว่างประเทศ
- ข้อ ๑๔๙ บริษัทจะค้ำเงินธนาณัติให้แก่ผู้ฝากส่งหรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่งเฉพาะจำนวนเงินที่ฝากส่งเท่านั้น
- ข้อ ๑๕๐ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการค้ำเงินธนาณัติเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติ

- ข้อ ๑๕๑ **บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติ** คือ บริการที่บริษัทรับดำเนินการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติตามความประสงค์ของผู้ฝากส่ง
- ข้อ ๑๕๒ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่งหรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่ง
- ข้อ ๑๕๓ การแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติกระทำเฉพาะธนาณัติที่ยังไม่จ่ายเงินเท่านั้น

ข้อ ๑๕๔ บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติใช้ได้กับธนาณัติในประเทศและธนาณัติระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๕๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการแก้ไขชื่อผู้รับเงินธนาณัติเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติ

ข้อ ๑๕๖ บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติ คือ บริการที่บริษัทรับโอนจ่ายเงินธนาณัติจากที่ทำการที่ระบุไว้ไปจ่ายเงินยังที่ทำการอื่นตามความประสงค์ของผู้ฝากส่งหรือผู้รับ

ข้อ ๑๕๗ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่ง ผู้รับ หรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่งหรือผู้รับ

ข้อ ๑๕๘ การโอนจ่ายเงินธนาณัติกระทำเฉพาะธนาณัติที่ยังไม่จ่ายเงินเท่านั้น

ข้อ ๑๕๙ บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติใช้ได้กับธนาณัติในประเทศและธนาณัติระหว่างประเทศที่จ่ายเงินในประเทศไทย

ข้อ ๑๖๐ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการโอนจ่ายเงินธนาณัติเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาณัติ

ข้อ ๑๖๑ บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาณัติ คือ บริการที่บริษัทรับดำเนินการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาณัติให้ผู้ฝากส่งเพื่อใช้ทดแทนฉบับเดิมที่สูญหาย

- ข้อ ๑๖๒ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาคณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่งหรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่ง
- ข้อ ๑๖๓ การจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาคณัติกระทำได้เฉพาะธนาคณัติที่อยู่ในอายุการสอบสวนเท่านั้น
- ข้อ ๑๖๔ บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาคณัติใช้ได้กับธนาคณัติในประเทศและธนาคณัติระหว่างประเทศ
- ข้อ ๑๖๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการจัดทำสำเนาใบรับฝากธนาคณัติเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้ว

- ข้อ ๑๖๖ **บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้ว** คือ บริการที่บริษัทรับจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้วพร้อมรับรองสำเนาให้แก่ผู้ฝากส่งหรือผู้รับ
- ข้อ ๑๖๗ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้ว ได้แก่ ผู้ฝากส่งผู้รับ หรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่งหรือผู้รับ
- ข้อ ๑๖๘ การขอสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้วกระทำได้เฉพาะธนาคณัติที่อยู่ในอายุการสอบสวนเท่านั้น
- ข้อ ๑๖๙ บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้วใช้ได้กับธนาคณัติในประเทศและธนาคณัติระหว่างประเทศ
- ข้อ ๑๗๐ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการจัดทำสำเนาภาพถ่ายธนาคณัติที่จ่ายเงินแล้วเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติ

- ข้อ ๑๗๑ **บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติ** คือ บริการที่บริษัทรับดำเนินการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติที่พ้นระยะเวลาการจ่ายเงินตามที่บริษัทกำหนดให้แก่ผู้ฝากส่ง หรือผู้รับ
- ข้อ ๑๗๒ ผู้มีสิทธิขอใช้บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่ง หรือผู้รับ
- ข้อ ๑๗๓ การขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติกระทำได้เฉพาะธนาณัติที่ยังไม่จ่ายเงินเท่านั้น
- ข้อ ๑๗๔ บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติใช้ได้กับธนาณัติในประเทศและธนาณัติระหว่างประเทศ
- ข้อ ๑๗๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตลอดจนรายละเอียดอื่นๆ เกี่ยวกับการใช้บริการขยายระยะเวลาการจ่ายเงินธนาณัติเป็นไปตามที่บริษัทกำหนด

หมวด ๙

การขอสอบสวนและการชดใช้ค่าเสียหาย

เงื่อนไขและหลักเกณฑ์การขอสอบสวน

- ข้อ ๑๗๖ การขอสอบสวนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์และบริการณัติ
- ๑๗๖.๑ การขอสอบสวนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์กระทำได้ในกรณีที่สงสัยว่าไม่ถึงผู้รับ สูญหาย เสียหาย หรือล่าช้าผิดปกติในระหว่างทางไปรษณีย์ หรือเป็นสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ใช้บริการไปรษณีย์ตอบรับซึ่งผู้ฝากส่งมิได้รับใบตอบรับคืนในเวลาอันสมควรหรือสงสัยว่าผู้รับมิได้รับ หรือกรณีอื่นๆ ที่สงสัยเกี่ยวกับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์
- ๑๗๖.๒ การขอสอบสวนสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดาไม่สามารถกระทำได้
- ๑๗๖.๓ การขอสอบสวนบริการณัติกระทำได้ในกรณีที่สงสัยว่าผู้รับมิได้รับ ณัติ หรือได้รับเงินไม่ครบจำนวนที่ฝากส่ง หรือจ่ายเงินให้ผู้รับผิดตัวหรือล่าช้าผิดปกติในระหว่างทางไปรษณีย์ หรือฝากส่งเงินโดยใช้บริการตอบรับซึ่งผู้ฝากส่งมิได้รับใบตอบรับคืนในเวลาอันสมควร หรือกรณีอื่นๆ ที่สงสัยเกี่ยวกับบริการณัติที่ฝากส่ง
- ข้อ ๑๗๗ ผู้มีสิทธิขอสอบสวน
- ๑๗๗.๑ กรณีสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ ได้แก่ ผู้ฝากส่ง ผู้รับ หรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่งหรือผู้รับ
- ๑๗๗.๒ กรณีบริการณัติ ได้แก่ ผู้ฝากส่งณัติ ผู้รับ หรือผู้ที่ได้รับมอบฉันทะจากผู้ฝากส่งณัติหรือผู้รับ
- ข้อ ๑๗๘ ผู้มีสิทธิขอสอบสวนไม่ต้องเสียค่าบริการในการดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๑๗๙ ระยะเวลาการขอสอบสวน

๑๗๙.๑ การขอสอบสวนไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์และบริการณัติต้อง
ดำเนินการภายใน ๖ เดือนนับถัดจากวันที่ฝากส่ง

๑๗๙.๒ การขอสอบสวนไปรษณีย์ด่วนพิเศษต้องดำเนินการภายใน ๔ เดือนนับถัด
จากวันที่ฝากส่ง

ข้อ ๑๘๐ การขอสอบสวนต้องยื่นขอสอบสวนต่อที่ทำการที่ฝากส่ง เว้นแต่มีความจำเป็น
จึงยื่นขอสอบสวน ณ ที่ทำการอื่นหรือโดยวิธีการอื่นใดที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๑๘๑ ผู้ขอสอบสวนต้องแจ้งและแสดงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ขอสอบสวน
เช่น หลักฐานการฝากส่ง รายละเอียดชื่อ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ จดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ของผู้ฝากส่งและผู้รับ สิ่งบรรจุภายใน มูลค่าสิ่งของที่ฝากส่ง ใบแจ้ง
รายการสินค้า ใบอนุญาตส่งออกที่ราชการกำหนด รูปภาพสิ่งของที่ได้รับความเสียหาย
รวมถึงวิธีการหุ้มห่อ สำเนาบัตรประชาชนผู้ฝากส่ง (กรณีขอแก้ไขเจ้าหน้าที่หรือขอถอนคืน)
เป็นต้น ให้ถูกต้องครบถ้วนและชัดเจนที่สุดอันจะเป็นประโยชน์และสะดวกต่อการ
สอบสวน

เงื่อนไข หลักเกณฑ์ความรับผิดชอบและการชดใช้ค่าเสียหาย

ข้อ ๑๘๒ บริษัทจะรับผิดชอบต่อสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่สิ่งบรรจุภายในสูญหายหรือ
เสียหายเมื่อตรวจพบก่อนการนำจ่าย หรือผู้รับหรือผู้ฝากส่ง (กรณีส่งคืนต้นทาง) ทักท้วง
ขณะที่จ่าย

ข้อ ๑๘๓ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เกิดการสูญหายหรือ เสียหาย เพราะความผิดของทางการไปรษณีย์ บริษัทจะชดใช้ค่าเสียหายตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ ดังนี้

๑๘๓.๑ ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนและไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

๑๘๓.๑.๑ ที่สูญหายหรือเสียหายทั้งหมดจะชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่า สิ่งของที่ฝากส่งแต่ไม่เกินอัตราที่บริษัทกำหนด

๑๘๓.๑.๒ ที่สูญหายหรือเสียหายบางส่วนจะชดใช้ค่าเสียหายตามความ เสียหายของสิ่งบรรจุภายในที่เกิดขึ้น โดยประเมินราคาซื้อขาย ในท้องตลาด ณ สถานที่และเวลาที่ฝากส่งแต่ไม่เกินอัตรา ที่บริษัทกำหนด

๑๘๓.๒ พัสดุไปรษณีย์

๑๘๓.๒.๑ ที่สูญหายหรือเสียหายทั้งหมดจะชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่า สิ่งของที่ฝากส่งแต่ไม่เกินอัตราที่บริษัทกำหนด

๑๘๓.๒.๒ ที่สูญหายหรือเสียหายบางส่วนจะชดใช้ค่าเสียหายตามความ เสียหายของสิ่งบรรจุภายในที่เกิดขึ้น โดยประเมินราคาซื้อขาย ในท้องตลาด ณ สถานที่และเวลาที่ฝากส่งแต่ไม่เกินอัตราที่บริษัท กำหนด

๑๘๓.๓ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ใช้บริการไปรษณีย์รับประกัน

๑๘๓.๓.๑ ที่สูญหายหรือเสียหายทั้งหมดจะชดใช้ค่าเสียหายตามวงเงิน รับประกัน

๑๘๓.๓.๒ ที่สูญหายหรือเสียหายบางส่วนจะชดใช้ค่าเสียหายตามความ เสียหายของสิ่งบรรจุภายในที่เกิดขึ้น โดยประเมินราคาซื้อขายใน ท้องตลาด ณ สถานที่และเวลาที่ฝากส่งแต่ไม่เกินวงเงินรับประกัน

กรณีสิ่งบรรจุภายในเป็นเอกสารสูญหายหรือเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนจะชดใช้ ค่าเสียหายตามค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสารตามหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าเสียหายและ อัตราที่บริษัทกำหนด

ข้อ ๑๘๔ หากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เกิดการสูญหายหรือเสียหายทั้งหมดเพราะความผิดของทางไปรษณีย์ ผู้ฝากส่งหรือผู้รับนอกจากจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อ ๑๘๓ แล้วยังจะได้รับคืนค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษ

ข้อ ๑๘๕ หากสิ่งของส่งทางไปรษณีย์เกิดการสูญหายหรือเสียหายเพียงบางส่วนเพราะความผิดของทางไปรษณีย์ ผู้ฝากส่งหรือผู้รับจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายตามข้อ ๑๘๓ แต่จะไม่คืนค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษให้

ข้อ ๑๘๖ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าธนาณัติสูญหายเพราะความผิดของทางไปรษณีย์ บริษัทจะคืนเงินให้แก่ผู้ฝากส่งธนาณัติตามจำนวนเงินที่ฝากส่งรวมทั้งคืนค่าไปรษณียากร ค่าบริการธนาณัติและค่าบริการพิเศษ

หากผู้ฝากส่งธนาณัติไม่ขอรับเงินคืนและประสงค์จะให้บริษัทจ่ายเงินให้ผู้รับ บริษัทจะออกใบแทนไปจ่ายเงินให้แก่ผู้รับตามจำนวนเงินที่ฝากส่งเท่านั้น

ข้อ ๑๘๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดใช้ค่าเสียหาย

๑๘๗.๑ ไปรษณีย์ภัณฑ์และพัสดุไปรษณีย์

ผู้ฝากส่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินชดใช้ค่าเสียหายเท่านั้น เว้นแต่ผู้ฝากส่งได้โอนสิทธิให้แก่ผู้รับเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีที่ผู้ฝากส่งและผู้รับเป็นบุคคลเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องมีการโอนสิทธิ

ทั้งนี้ ผู้ฝากส่งหรือผู้รับที่ได้รับการโอนสิทธิจากผู้ฝากส่งสามารถมอบอำนาจให้บุคคลที่สามรับเงินชดใช้ค่าเสียหายได้

๑๘๗.๒ ไปรษณีย์ด่วนพิเศษ

ผู้ฝากส่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินชดใช้ค่าเสียหาย

๑๘๗.๓ ธนาณัติ

ผู้มีสิทธิได้รับเงินที่ฝากส่งคืน ได้แก่ ผู้ฝากส่งธนาณัติ หรือผู้รับเงิน
แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘๘ เมื่อบริษัทได้แจ้งให้ไปรับเงินตามข้อ ๑๘๓ - ๑๘๖ ณ ที่ทำการแห่งใดแล้วต้องไปติดต่อ
ขอรับเงิน ณ ที่ทำการที่บริษัทกำหนดโดยเร็ว หากไม่ไปติดต่อขอรับเงินภายใน ๓๐
วันนับจากวันที่บริษัทมีหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินจะถือว่าผู้มีสิทธิได้รับการชดใช้
ค่าเสียหายสละสิทธิการรับเงินดังกล่าว

ข้อ ๑๘๙ ในกรณีที่บริษัทตรวจพบสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ภายหลังจากที่ผู้ฝากส่งหรือผู้รับ
ได้รับเงินชดใช้ค่าเสียหายตามข้อ ๑๘๓ - ๑๘๕ ไปแล้ว ผู้ฝากส่งหรือผู้รับแล้วแต่
กรณีจะได้รับแจ้งให้ไปรับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่บริษัท
กำหนด โดยจะต้องคืนเงินค่าเสียหาย ค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษอื่นๆ (ถ้ามี) ที่
ได้รับไปแล้วให้แก่บริษัทและรับของคืนไป ทั้งนี้ หากผู้ฝากส่งหรือผู้รับปฏิเสธการรับ
หรือไม่ติดต่อขอรับสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่บริษัทกำหนดให้
ถือว่าสิ่งของดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัท

ในกรณีที่ปรากฏว่าสิ่งของส่งทางไปรษณีย์นั้นมีราคาต่ำกว่าจำนวนเงินชดใช้ค่าเสียหาย
ที่ได้รับไป ผู้ฝากส่งหรือผู้รับจะต้องคืนเงินดังกล่าวรวมทั้งค่าไปรษณียากรและค่าบริการ
พิเศษอื่นๆ (ถ้ามี) ให้แก่บริษัทและรับของคืนไปโดยไม่มีข้อแม้ นอกจากนี้ บริษัทยังมี
สิทธิดำเนินการตามกฎหมายกับผู้ฝากส่งที่แจ้งมูลค่าสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ไว้เกิน
ราคาจริงและหรือขอประกันเกินราคาจริงได้

ข้อ ๑๙๐ ในกรณีที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน พัสดุไปรษณีย์ หรือสิ่งของส่งทางไปรษณีย์
รับประกันถูกส่งคืนมายังผู้ฝากส่งโดยไม่ได้ระบุหมายเหตุชัดเจนที่นำจ่ายไม่ได้ไว้บน
ห่อซอง ผู้ฝากส่งอาจขอให้บริษัทคืนค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษ รวมทั้ง
ค่าส่งคืนพัสดุไปรษณีย์ (ถ้ามี) ได้

การไม่ชดใช้ค่าเสียหาย

- ข้อ ๑๙๑ บริษัทจะไม่ชดใช้ค่าเสียหายสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ในกรณีดังต่อไปนี้
- ๑๙๑.๑ การสูญหายหรือเสียหายเกิดขึ้นโดยเหตุสุดวิสัย
 - ๑๙๑.๒ สอบสวนไม่ได้เพราะหลักฐานสูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย
 - ๑๙๑.๓ การสูญหายหรือการเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากความบกพร่องของผู้ฝากส่งหรือการที่ผู้ฝากส่งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการฝากส่ง
 - ๑๙๑.๔ การเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากธรรมชาติของสิ่งของนั้น
 - ๑๙๑.๕ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่บรรจุสิ่งของต้องห้ามส่งทางไปรษณีย์หรือของผิดกฎหมาย
 - ๑๙๑.๖ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ถูกกัก รับ ยึดหรือทำลายตามกฎหมายของประเทศกลางทางหรือปลายทาง
 - ๑๙๑.๗ ไม่ขอสอบสวนภายในระยะเวลาที่บริษัทกำหนด
 - ๑๙๑.๘ สิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่ใช้บริการไปรษณีย์รับประกันที่ขอประกันเกินกว่าราคาจริงของสิ่งบรรจุภายในโดยมีเจตนาทุจริต
 - ๑๙๑.๙ ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา
 - ๑๙๑.๑๐ ไปรษณีย์ภัณฑ์สนามชายแดนหรือพัสดุไปรษณีย์สนามชายแดนที่ไม่ได้ใช้บริการพิเศษ
 - ๑๙๑.๑๑ พัสดุไปรษณีย์ของเขลยศึกหรือพลเรือนผู้ถูกกักกัน
 - ๑๙๑.๑๒ ผู้ฝากส่งแสดงพฤติกรรมอันน่าสงสัยว่ามีเจตนาฉ้อโกงเพื่อขอรับเงินชดใช้ค่าเสียหาย
 - ๑๙๑.๑๓ กรณีที่บริษัทประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้วว่าจะไม่ชดใช้ค่าเสียหาย
- ข้อ ๑๙๒ ในกรณีที่สิ่งของส่งทางไปรษณีย์เกิดการสูญหาย เสียหายโดยเหตุสุดวิสัย หรือ สอบสวนไม่ได้เพราะหลักฐานสูญหาย หรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัยซึ่งไม่มีการชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ฝากส่งมีสิทธิร้องขอให้บริษัทพิจารณาคืนค่าไปรษณียากรและค่าบริการพิเศษได้ ยกเว้นค่ารับประกัน
- ข้อ ๑๙๓ ไปรษณีย์ด่วนพิเศษที่สอบสวนแล้วปรากฏว่าเกิดการล่าช้าเพราะความผิดของทางการไปรษณีย์ บริษัทจะคืนค่าบริการให้แต่จะไม่ชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการล่าช้านั้น

- ข้อ ๑๙๔ บริษัทจะไม่คืนค่าบริการสำหรับไปรษณีย์ด่วนพิเศษที่ล่าช้าในกรณีดังต่อไปนี้
- ๑๙๔.๑ โดยเหตุสุดวิสัย
 - ๑๙๔.๒ สอบสวนไม่ได้เพราะหลักฐานสูญหายหรือถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย
 - ๑๙๔.๓ เนื่องจากความบกพร่องของผู้ฝากส่งหรือการที่ผู้ฝากส่งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการฝากส่งที่ถูกต้อง
 - ๑๙๔.๔ เนื่องจากตัวผู้รับเอง เช่น บ้านปิด ย้ายที่อยู่ ผู้รับไม่อยู่ ผู้รับไม่มาเปิดตู้ไปรษณีย์เข้าตามกำหนด
 - ๑๙๔.๕ เนื่องจากการตรวจประเมินภาษีอากรของพนักงานศุลกากรหรือถูกอายัดหรือห่วงเหนี่ยวโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย
 - ๑๙๔.๖ ไม่ขอสอบสวนภายในระยะเวลาที่บริษัทกำหนด
 - ๑๙๔.๗ บริษัทประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้วว่า จะล่าช้า

- ข้อ ๑๙๕ บริษัทจะไม่ชดใช้ค่าเสียหายบริการธนาณัติในกรณีดังต่อไปนี้
- ๑๙๕.๑ ความล่าช้าอันเนื่องมาจากการให้บริการ
 - ๑๙๕.๒ สอบสวนไม่ได้เพราะข้อมูลบริการธนาณัติถูกทำลายโดยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่มีหลักฐานพิสูจน์ได้
 - ๑๙๕.๓ การเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากความผิดหรือการละเลยของผู้ฝากส่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละเลยของผู้ฝากส่งในการให้ข้อมูลสนับสนุนที่ถูกต้อง รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่มาของเงินและการนำเงินไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรม
 - ๑๙๕.๔ เงินที่ฝากส่งถูกยึดโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมาย
 - ๑๙๕.๕ เงินที่ฝากส่งไปให้เคลยศึกสงครามหรือพลเรือนที่ถูกกักกัน
 - ๑๙๕.๖ ผู้ใช้บริการไม่ขอสอบสวนภายในระยะเวลาที่บริษัทกำหนด
 - ๑๙๕.๗ กำหนดเวลาที่อนุญาตให้ร้องเรียนเกี่ยวกับการจ่ายเงินธนาณัติในประเทศต้นทางหมดอายุลง
 - ๑๙๕.๘ กรณีที่บริษัทประกาศให้ทราบล่วงหน้าแล้วว่า จะไม่ชดใช้ค่าเสียหายหรือไม่คืนค่าบริการธนาณัติ

- ข้อ ๑๙๖ ความเสียหายทางอ้อม ความเสียหายทางจิตใจ ความเสียหายต่อเนื่องและความเสียหายเพราะขาดผลประโยชน์ที่ควรได้รับอันเกิดจากการสูญหาย เสียหายหรือล่าช้าจะนำมาคำนวณรวมเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายมิได้